

สารบัญ

	หน้า	หน้า
		๖. มหาลิสสูตร
		(ว่าด้วยเจ้าลิจฉวีชื่อมหาล)
๑. พรหมชาลสูตร	๑๐๑	เรื่องตาทิพย์ หูทิพย์
(ว่าด้วยชายอันประเสริฐ)		ธรรมที่สูงกว่า
ศิลปะเล็กน้อย (จุฬศีล)		คือการทำกิเลสอาสวะให้สิ้นไป
ศิลปะกลาง (มัชฌิมศีล)		๗. ชาลยสูตร
ศิลปะใหญ่ (มหาศีล)		(ว่าด้วยชาลยปริพาชก)
ทิวาลี ๖๒ ประการ		ตรีสารซึ่งชื่อกับลวีระ
ความเห็นปรารภเบื้องต้น ๑๘		๘. มหาลีหนาสูตร
ความเห็นปรารภเบื้องปลาย ๔๔		(ว่าด้วยการบันลือลีหนาพ)
๒. สามัญญผลสูตร	๑๐๖	สมณะย่อมเจริญทำให้แจ้งศีล สมาธิ ปัญญา
(ว่าด้วยผลของความเป็นสมณะ)		การเจริญเมตตาทำให้แจ้งเจโตวิมุตติ
กัลมสูตรเลื่อมใสแล้วควรปฏิบัติอย่างนี้		ปัญญาวิมุตติ
วิชา ๘ ประการ		ยากยิ่งกว่าการบำเพ็ญตบะทุกชนิด
๓. อัมพัฏฐสูตร	๑๐๘	๙. โปฏฐปาทสูตร
(ว่าด้วยการโต้ตอบกับอัมพัฏฐมาณพ)		(ว่าด้วยโปฏฐปาทปริพาชก)
กล่าวถึงปฐะวัตตศาสตร์แห่งศากยวงศ์		เรื่องอตตลา สัญญา
การลงโทษด้วยการโกนศีรษะโล้น		กัลมสูตรออกบวชแล้วบำเพ็ญสมาธิ
ผู้ใดสมบุรณ์ด้วยวิชาจรณะ		ได้มาน ๑, ๒, ๓, ๔
ผู้นั้นประเสริฐสุดในเทวดาและมนุษย์		อรุปรมาณ ๑, ๒, ๓ แสดงสัญญาอันหนึ่งดับไป
๔. โสณทัณฑสูตร	๑๑๓	สัญญาอันหนึ่งเกิดขึ้นแทน
(ว่าด้วยพราหมณ์ชื่อโสณทัณฑะ)		ข้อซักถามเพิ่มเติมเรื่องอตตลา สัญญา
คุณลักษณะของพราหมณ์ ๕ ประการ		พระพุทธเจ้าไม่พยากรณ์สัตว์ตายแล้วเกิด
ศิลปะกับปัญญา ที่ใดมีศิลปะ ที่นั่นมีปัญญา		หรือไม่เกิด
ความเห็นการแทรกแซงความเชื่อถือ		โลกเที่ยงหรือไม่เที่ยงตามทิวาลี ๑๐
ของพราหมณ์		ทรงชี้แจงเรื่องแสดงธรรมแก่เดียว หลายแง่
๕. กุภพันตสูตร	๑๑๖	ทรงแสดงธรรมแก่เดียวคือทุกข์
(ว่าด้วยพราหมณ์พันเขยีน)		เหตุให้เกิดทุกข์ ความดับทุกข์
การบูชาอายุโดยวิธีสังคัมสงเคราะห์		ข้อปฏิบัติให้ถึงความดับทุกข์
การปกครองให้ได้ผลดีทางเศรษฐกิจ		อตตลาหยาบ อตตลาภาพในรูปภพ
ลดโจรผู้ร้าย		อรุปรภพ ถ้อยคำเรื่องอตตลา
สิ่งที่ริเริ่มน้อยกว่า แต่มีผลมากกว่า		ตถาคตก็พูดด้วยแต่ไม่ยึดถือ

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
๑๐. สุกสูต (ว่าด้วยสุกมาณพ โททยยบุตร) พระอานนทอริบายศีล สมาธิ ปัญญา	๑๒๗	พระกกุสันธะ พระโกณฑกมนะ พระกัสสปะ พระองค์เอง (พระโคตมมะ) ธรรมดาของพระโพธิสัตว์	
๑๑. เกวัฏสูต (ทรงแสดงธรรมเรื่องปาฏิหาริย์ ๓ แก่บุตรคฤหบดีชื่อเกวัฏฐะ) อนุสาสนีปาฏิหาริย์ ธาตุ ๔ จะดับโดยไม่เหลือในที่ไหน	๑๒๘	วิปัสสิกุมารประสูติจนถึงเสด็จออกผนวช พระวิปัสสิตรัสรู้และแสดงธรรม	
๑๒. โลหิจจสูต (ว่าด้วยโลหิจจพราหมณ์) ทรงแก้ความเห็นผิด ที่ว่าการบอกธรรมแก่ คนอื่นจัดเป็นความโลก ศาสดา ๓ ประเภท ศาสดาที่ไม่ควรดี	๑๒๙	๒. มหานิทานสูตร (ว่าด้วยต้นเหตุใหญ่) ปฏิสัจจรูปบาท อะไรเป็นปัจจัยแห่งอะไร การบัญญัติและไม่บัญญัติอดีต ความคิดเห็นเรื่องเวทนาเกี่ยวกับอดีต พระอรหันต์ไม่ติดอยู่ในสมมติบัญญัติ ที่ตั้งแห่งวิญญาน ๗ อย่าง อายุขณะ ๒ พวกมิวิญญานไม่ปรากฏกับ ปรากฏแต่ไม่ชัด	๑๔๐
๑๓. เตวีชชสูต (ว่าด้วยไตรเวท) คำสนทนาของมาณพ ๒ คน ข้อตรัสชักชวน ทางนำไปสู่ความเป็น ผู้ร่วมกับพระพรหมนั้น เหมือนคนตาบอดจูงคนตาบอด อุปมา ๕ ข้อ คุณสมบัติของพระพรหมกับพราหมณ์ มาณพถามถึงทางไปสู่พระพรหม มีศีล ละนิวรณ์ ๕ แผ่เมตตาจิตไป ๔ ทิศ ปฏิบัติอย่างนี้ชื่อว่าเข้ากันได้กับพระพรหม	๑๓๑	ผู้หลุดพ้นด้วยปัญญา วิโมกข์ (ความหลุดพ้น) ๘ สรุปเกี่ยวกับวิโมกข์ ๘	
๑. มหาปทานสูตร (ว่าด้วยข้ออ้างใหญ่) ประวัติพระพุทธเจ้า ๗ พระองค์ พระวิปัสสิ พระลชชี พระเวสสภู	๑๓๖	๓. มหาปริณิพพานสูตร (ว่าด้วยมหาปริณิพพานของพระพุทธเจ้า) วัชชือปริหานิยธรรม (ธรรมอันเป็นที่ตั้ง แห่งความไม่เสื่อมของชาววัชชี ๗ ประการ) เสด็จสวนมะม่วงหนุ่มและเมืองนาพันทา เสด็จปาฏลิกาม (แสดงความวิบัติจากศีล) เสด็จโกฏิกามและนาทิกาม (แสดงอริยสังข์, ไตรสิกขา) เสด็จป่ามะม่วงของนางอัมพาลี (แสดงสติปัฏฐาน ๔) เสด็จจำพรรษา ณ เวฬุคาม (ทรงประชวร ตรัสเตือนให้พึ่งตน. พึ่งธรรม และสอนสติปัฏฐาน ๔)	๑๔๕

สารบัญ (ต่อ)

หน้า	หน้า
ทรงปลงอายุสังขาร มารอาหารนาให้นพพาน	มีความเสื่อมไปเป็นธรรมดา
เสด็จปามหาวันประมุขภิกษุสงฆ์	จยังความไม่ประมาทให้ถึงพร้อม (สมบุรณ์) เกิด
(แสดงอภิญญาเทสิตธรรม- โพธิปักขิยธรรม)	ลีลาในการปรินิพพาน (นิพพานในระหว่าง แห่งรูปฌานและอรูปรูฌาน)
๓๗ ประการ	การถวายพระเพลิง (เหตุที่พระมหากัสสป ได้ปรารภเสนอให้สงฆ์ทำสังคายนา)
เสด็จภัณฑคามและที่อื่น ๆ	๔. มหาสุทิสสนสูตร ๑๕๓
(แสดงอริยธรรม ๔ ประการ และแสดงศีล สมานิ ปัญญา)	(ว่าด้วยพระเจ้ามหาสุทิสสนะจักรพรรดิ)
เสด็จหัตถิกคาม อัมพคาม ชัมพูคาม และโกคนคร	รัตนะ ๗ ประการ
เสด็จกรุงปาวา ฉันทอาหารของนายจุนทะ	การบำเพ็ญฌานและพรหมวิหาร
ทรงประชาวลงพระโลหิต	ตรัสสรุปเป็นคำสอน
ระหว่างที่เสด็จสู่กรุงกุสินารา	๕. ชนวลสูตร ๑๕๕
อาหารที่ถวายก่อนตรัสรู้และก่อน	(ว่าด้วยยักษ์ชื่อชนวลกะ)
ปรินิพพานมีผลมาก	ภายีตของสนังกุมารพรหม
สถานที่ควรสังเวช ๔ แห่ง	๖. มหาโควินทสูตร ๑๕๗
วิธีปฏิบัติในสตรีและพระพุทธรูป	(ว่าด้วยมหาโควินทพราหมณ์)
ผู้ควรแก่สตูป	ท้าวสักกะพรรณนาพุทธคุณ ๘ ประการ
ตรัสสรรเสริญพระอานนท	แคว้น ๗ แคว้นพร้อมทั้งราชอาณาจักร
ตรัสปลอบว่าเป็นธรรมดาที่จะต้อง	๗. มหาสมยสูตร ๑๕๙
พลัดพรากของรักของชอบใจ	(ว่าด้วยการประชุมใหญ่)
ตรัสเรื่องกรุงกุสินารา	เทพชั้นสุทธาวาสและเทวดาทุกชั้น
(เมืองที่พระพุทธเจ้าปรินิพพาน)	เข้าเฝ้าพระพุทธเจ้า
โปรดสุภทัตตปริพาชก	๘. ลักกปัญสูตร ๑๕๙
(พระสาวกองค์สุดท้าย)	(ว่าด้วยปัญหาของท้าวสักกะ)
พระดำรัสตรัสสั่ง พระธรรมวินัยจักเป็น	ท้าวสักกะ (พระอินทร์) กับปัญจลิขะ
พระศาสดาของท่านทั้งหลาย	บุตรคนธรรพ์
ทรงเปิดโอกาสให้ซักถาม	เข้าเฝ้ากราบทูลถามปัญหา ๑๐ ข้อ
ปัจฉิมโอวาท สังขารทั้งหลาย	๙. มหาสติปัฏฐานสูตร ๑๖๒
	(ว่าด้วยการตั้งสติอย่างใหญ่)

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
การพิจารณาแยกแยะออกเป็น ๖ ส่วน		ความผิดพลาดในพระราชพงศาวดารที่ ๔	
การพิจารณาเวทนา (ความรู้สึกอารมณ์)		อายุลด อธรรมเพิ่ม	
๙ อย่าง		เหลืออายุ ๑๐ ปี เกิดมิลลัญญ์	
การพิจารณาจิต ๑๖ อย่าง		กลับเจริญขึ้นอีก	
การพิจารณาธรรมแยกแยะออกเป็น ๕ ส่วน		พระเจ้าจักรพรรดิอีกพระองค์หนึ่ง	
อานิสงส์สติปัญญาฐาน		พระเจ้าสังขะ	
๑๐. ปายาลิราชัญญสูตร	๑๖๔	พระเมตไตรยพุทธเจ้า	
(ว่าด้วยพระเจ้าปายาลิ)		๔. อัคคัมภีร์สูตร	๑๘๔
ข้อโต้ตอบเรื่องโลกอื่นมีหรือไม่ ๙ ข้อ		(ว่าด้วยสิ่งทีเลิศหรือที่เป็นต้นเดิม)	
ข้ออุปมาเพื่อให้สะดวกเห็นผิด ๔ ข้อ		บุตรตถาคต	
๑๑. อธิษฐานสูตร	๑๖๕	แสดงความเป็นมาของโลก	
(ว่าด้วยอธิษฐานสมาธิ)		อาหารชั้นแรก	
๑. ปาฏิโกสูตร	๑๗๒	เพศหญิงเพศชาย	
(ว่าด้วยขันธ์เปลี่ยนบุตรแห่งปาฏิโกะ ช่างทอผ้า)		การสะสมอาหาร	
การแสดงฤทธิ์ไม่ทำให้สิ้นทุกข์ได้		อกุศลธรรมเกิดขึ้น กษัตริย์เกิดขึ้น	
เรื่องซีเปลือยชื่อโกกรักขัตติยะ		เกิดพราหมณ์ แพศย์ ศูทร	
เรื่องซีเปลือยชื่อกหาวัมชมกะ		สมณมณฑล	
เรื่องซีเปลือยชื่อปาฏิโกบุตร		การได้รับผลเสมอกัน	
เรื่องของสิ่งทีเลิศหรือเป็นต้นเดิม		๕. สัมปสาทนียสูตร	๑๘๙
(อัคคัมภีระ)		(ว่าด้วยคุณธรรมที่น่าเลื่อมใสของพระพุทธเจ้า)	
๒. อุทุมพริกสูตร	๑๗๕	พระสารีบุตรแสดงความแน่ใจ	
(ว่าด้วยเหตุการณ์ในปริพพาชการาม		พระสารีบุตรแสดงข้อนำเลื่อมใส ๑๕ ข้อ	
ซึ่งนางอุทุมพริกาสร้างถวาย)		คำของพระอุทายี	
สันธานคฤหบดี นิโครธปริพพาชก		๖. ปาสาทิกสูตร	๑๙๑
ข้อเศร้าหมองในการบำเพ็ญตบะ		(ว่าด้วยพระธรรมเทศนาที่น่าเลื่อมใส)	
๒๑ ประการ		ศาสนา หลักธรรม ลาวก	
วิธีบำเพ็ญตบะที่เป็นยอด		พรหมจรรย์บริบูรณ์หรือไม่	
๓. จักกวัตติสูตร	๑๗๙	ตรัสแนะนำให้จัดระเบียบหรือสังคายนา	
(ว่าด้วยพระเจ้าจักรพรรดิ)		พระธรรม	
วัตรของพระเจ้าจักรพรรดิ			

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
ดรัสณะลักษณะสอบสวนพระธรรม		๒. ลัทธิพาสวสังวรสูตร	๒๐๖
อาสวะปัจจุบันกับอนาคต		(ว่าด้วยการสำรวมระวังอสงสะทกษนิต)	
ดรัสณะข้อโต้ตอบกับเจ้าลัทธิอื่น		๓. อัมมทายาทสูตร	๒๐๖
ไม่ทรงอนุมติทฎฐิตีต่าง ๆ เพราะเหตุไร		(ว่าด้วยผู้รับมรดกธรรม)	
๓. ลักขณสูตร	๑๙๖	พระพุทธานุชาิตและภาษิตพระสารีบุตร	
(ว่าด้วยมหาปริสลักขณะ ๓๒ ประการ)		๔. ภยภเวรสูตร	๒๐๗
ปริสลักขณะแต่ละข้อพร้อมด้วยเหตุผล		(ว่าด้วยความกลัวและสิ่งที่น่ากลัว)	
ที่ให้เกิดลักขณะนั้น ๆ (ตัวอย่าง)		ความคิด ๑๖ ข้อ	
๔. ลิงคาลกสูตร	๑๙๗	การเผชิญความกลัว	
(ว่าด้วยลิงคาลกมาณพ)		บางพวกหลงวันหลงคืน	
ธรรมะของผู้ครองเรือน, กรวมกิลล ๔		ทรงแสดงข้อปฏิบัติของพระองค์	
ไม่ทำความชั่วโดยฐานะ ๔, อปายมุข ๖		๕. อนังคนสูตร	๒๐๘
มิตรเทียม ๔ ประเภท, มิตรแท้ ๔ ประเภท		(ว่าด้วยบุคคลผู้ไม่มีกิลล)	
ทิศ ๖ คือบุคคล ๖ ประเภท		บุคคล ๔ ประเภท	
๕. อาฏานาฎฐิตสูตร	๑๙๙	คำถามคำตอบของพระโมคคัลลานะกับ	
(ว่าด้วยการรักษาในอาฏานาฏานคร)		พระสารีบุตร	
ทัฬหจาตุมหาราชกราบทูลการรักษา		๖. อากังเขยยสูตร	๒๑๐
ปริตรสำหรับคัมภรอง		(ว่าด้วยความหวังของภิกษุ)	
ป้องกันภัยแก่บริษัท ๔		๗. วัตถูปมสูตร	๒๑๐
๑๐. สังคิตสูตร	๒๐๐	(ว่าด้วยอุปมาด้วยผ้าที่ย้อมสี)	
(ว่าด้วยการร้อยกรองหรือสังคายนาคำสอน)		อุปกิลล ๑๖ ประการ	
ตัวอย่างสังคายนาธรรมหมวด ๑-หมวด ๑๐		๘. ลัลเลขสูตร	๒๑๑
๑๑. ทสตรสูตร	๒๐๒	(ว่าด้วยการขัดเกลาภิกิลล)	
(ว่าด้วยหมวดธรรมอันยิ่งขึ้นไปจนถึงสิบ)		อัสตวาทะ, โลกวาทะ	
ธรรมหมวด ๑-หมวด ๑๐		เพียงคิดในความดียังมีอุปการะมาก	
เล่มที่ ๑๒ ทศนเรณิมณฑล, มลขียนมาลภ	๒๐๕	คนจมนในหล่มอ้อมคนจมนด้วยกันไม่ได้	
๑. มูลปริยายสูตร	๒๐๕	๙. ลัมมาทฎฐิตสูตร	๒๑๒
(ว่าด้วยเรื่องราวอันเป็นมูลแห่งธรรมทั้งปวง)		(ว่าด้วยความเห็นชอบ)	
ปุถุชน ๑ นัย, พระเสขะ ๑ นัย		พระสารีบุตรแสดงความเห็นชอบ ๑๕ ข้อ	
พระชินาสพ ๔ นัย, พระศาสดา ๒ นัย			

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
๑๐. สติปัฏฐานสูตร (ว่าด้วยการตั้งสติ ๔ ประการ)	๒๑๓	๑๗. วนปัตถสูตร (ว่าด้วยการร่ายปาชาของภิกษุ)	๒๒๒
๑๑. จุฬาลีหนาทสูตร (ว่าด้วยการบันลือลีหนาท สูตรเล็ก) พระพุทธานุญาต ๕ ข้อ	๒๑๓	๑๘. มรุตปิณฑิกสูตร (ว่าด้วยธรรมชาติที่น่าพอใจเหมือนขนมหวาน) ทรงมีวาททอย่างไร	๒๒๒
๑๒. มหาลีหนาทสูตร (ว่าด้วยการบันลือลีหนาท สูตรใหญ่) กำลังของพระตถาคต ๑๐ ประการ ความแก่ล้า ๔ (เวสาลีชชะ) บริษัท ๘ กำเนิด ๔ คติ ๕ การประพาสพรหมจรรย์มีองค์ ๕ การทรมานพระองค์อย่างอื่นอีก ทรงทดลองความบริสุทธิ์เพราะเหตุต่าง ๆ ความบริสุทธิ์มิได้ด้วยอาหาร คนหนุ่มจึงมีปัญญาจริงหรือ	๒๑๔	๑๙. เทวธงกิตถสูตร (ว่าด้วยความตรีกสองทาง) ความคิดฝ่ายชั่ว ฝ่ายดี	๒๒๔
๑๓. มหาทุกขกัชนีสูตร (ว่าด้วยกัณท์ทุกข สูตรใหญ่) เรื่องต่าง ๆ ของกาม	๒๑๔	๒๐. วิตักกสันฐานสูตร (ว่าด้วยที่ตั้งของความตรีกหรือความคิด) การใส่ใจนิมิต ๕ ประการ	๒๒๕
๑๔. สุพทุกขกัชนีสูตร (ว่าด้วยกัณท์ทุกข สูตรเล็ก)	๒๒๐	๒๑. กกจูปมสูตร (สูตรเปรียบด้วยเลื่อย) ทางแห่งถ้อยคำ ๕ ประเภท โอวาทเปรียบเทียบกับเลื่อย	๒๒๖
๑๕. อนุมาณสูตร (ว่าด้วยการอนุมาณ) ภษิตพระมหาโมคคัลลานะ	๒๒๐	๒๒. อลคัททูปมสูตร (ข้อเปรียบเทียบด้วยงูพิษ) ผู้เรียนธรรมที่ไม่ดี ธรรมอุปมาด้วยแพ	๒๒๗
๑๖. เจโตขัลลสูตร (ว่าด้วยกิเลสที่เปรียบเหมือนตอของจิต) ตอของจิต ๕ เครื่องผูกมัดจิต ๕	๒๒๑	๒๓. วัมมิกสูตร (ข้อเปรียบเทียบด้วยจอมปลวก) ๒๔. ธรณินิตสูตร (ข้อเปรียบเทียบด้วยยวณ ๗ ผลัด)	๒๒๙
		๒๕. นิวาปสูตร (ข้อเปรียบเทียบด้วยเหยื่อหรืออาหารสัตว์)	๒๒๙
		๒๖. ปาสราลีสูตร (ข้อเปรียบเทียบด้วยบ่วงดักสัตว์) การแสวงหาพระนิพพาน	๒๓๐

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
๒๗. จุฬหัตถิปโทปมสูตร (ข้อเปรียบเทียบด้วยรอยเท้าช้าง สูตรเล็ก) รอยตถาคต-รอยเท้าช้าง	๒๓๑	๓๖. มหาลัจจกสูตร (ว่าด้วยลัจจกนิครนถ์ สูตรใหญ่) เมื่อได้รับทุกข์เวทนาเป็นโรคาหาแข็ง หัวใจแตก อาเจียนเป็นโลหิต จิตฟุ้งซ่าน เป็นบ้า อบรมกายอบรมจิตอย่างไร พุทธประวัติเมื่อออกผนวช อบรมกาย (วิปัสสนา) อบรมจิต (สมณะ) การทรมานพระกาย ทรงตรัสรู้ แสดงธรรม	๒๓๙
๒๘. มหาหัตถิปโทปมสูตร (ข้อเปรียบเทียบด้วยรอยเท้าช้าง สูตรใหญ่)	๒๓๓	๓๗. จุฬัตถินทาลังขยสูตร (ว่าด้วยความลึ้นไปแห่งตัณหา สูตรเล็ก) ตรัสตอบท้าวลักกะ เรื่องความหลุดพ้นเพราะลึ้นตัณหา มหาโมคคัลลานะเอาหัวแม่เท้า เขี่ยปราสาทเวชยันตในชั้นดาวดึงส์	๒๔๒
๒๙. มหาสาโรปมสูตร (ข้อเปรียบเทียบด้วยแก่นไม้ สูตรใหญ่) แก่นพระพุทธานุชาสนา	๒๓๓	๓๘. มหาตัณทาลังขยสูตร (ว่าด้วยความลึ้นไปแห่งตัณหา สูตรใหญ่) วิญญานเกิดเพราะอาศัยอะไร เรื่องภูตะ อาหาร ๔ การตั้งครรรภ์ (เพราะประชุมเหตุ ๓ อย่าง)	๒๔๓
๓๐. จุฬสาโรปมสูตร (ข้อเปรียบเทียบด้วยแก่นไม้ สูตรเล็ก)	๒๓๔	๓๙. มหาอัสนสปุรสูตร (ว่าด้วยคำสอนในนิคมชื่ออัสนสปุระ สูตรใหญ่) คำสอนสมณะ ๑๐ ข้อ	๒๔๕
๓๑. จุฬโคสิงคสาลสูตร (ว่าด้วยป่าไม้สาละชื่อโคสิงคะ สูตรเล็ก) การกราบทูลของพระอนรุฑธเป็นต้นต่อ พระพุทเจ้า	๒๓๔	๔๐. จุฬอัสนสปุรสูตร (ว่าด้วยเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ในนิคมชื่ออัสนสปุระ สูตรเล็ก) มลทินของสมณะ ๑๒ อย่าง	๒๔๖
๓๒. มหาโคสิงคสาลสูตร (ว่าด้วยป่าไม้สาละชื่อโคสิงคะ สูตรใหญ่) ปางามสำหรับภิกษุเช่นไร ผู้ยังไม่บรรลู่อะไรเลยก็สำคัญอยู่มาก	๒๓๕	๔๑. สาลยยกสูตร (ว่าด้วยพราหมณ์คฤหบดีชาวบ้านสาละ) เทวโลก พรหมโลก	๒๔๗
๓๓. มหาโคपालสูตร (ข้อเปรียบเทียบด้วยคนเลี้ยงโค สูตรใหญ่) คุณสมบัติ ๑๑ ข้อของคนเลี้ยงโค	๒๓๖		
๓๔. จุฬโคपालสูตร (ข้อเปรียบเทียบด้วยคนเลี้ยงโค สูตรเล็ก) การนำโคข้ามน้ำ	๒๓๖		
๓๕. จุฬลัจจกสูตร (ว่าด้วยลัจจกนิครนถ์ สูตรเล็ก) การโต้ตอบระหว่างลัจจกนิครนถ์ กับพระพุทเจ้า	๒๓๗		

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
๔๒. เจริญชกสูตร (ว่าด้วยพราหมณ์คฤหบดีชาวเมืองเวรัญชา)	๒๔๙	๕๐. มารตัมขณียสูตร (ว่าด้วยมารถูกคุกคาม)	๒๖๒
๔๓. มหาเวทลลสูตร (ว่าด้วยเวทลลคือการโต้ตอบ ด้วยใช้ความรู้ สูตรใหญ่) คำถามคำตอบ ๑๗ ข้อ วิญญานรู้แจ้งสุข ทุกข์ ไม่ทุกข์ ไม่สุข	๒๕๙	๕๑. มารเข้าไปในท้องของพระมหาโมคคัลลานะ เล่มที่ ๑๓ ชื่อมัจฉิมนิกาย มัจฉิมบิณเฑาะฐก เป็นสุตตันตปิฎก	๒๖๓
๔๔. จุฬเวทลลสูตร (ว่าด้วยเวทลลคือการโต้ตอบ ด้วยใช้ความรู้ สูตรเล็ก) คำถามคำตอบ ๗ ข้อ	๒๕๒	๑. กัณฑกรสูตร (ว่าด้วยกัณฑกรปริพาชก) ข้างกับคน (คฤหัสถ์เจริญสติปฏิฐาน ๔) บุคคล ๔ ประเภท	๒๖๓
๔๕. จุฬมัมมสมาทานสูตร (ว่าด้วยการสมาทานธรรมะ สูตรเล็ก) การสมาทานธรรมะ ๔ ข้อ	๒๕๕	๒. อัญจนาคกรสูตร (ว่าด้วยคฤหบดีชาวเมืองอัญจนาคะ) ปากขุมทรัพย์ ๑๑ แห่ง	๒๖๔
๔๖. มหาอัมมสมาทานสูตร (ว่าด้วยการสมาทานธรรมะ สูตรใหญ่) การสมาทานธรรมะ ๔ ข้อ	๒๕๖	๓. เลขปฏิบัติหาสูตร (ว่าด้วยข้อปฏิบัติของพระเสขะ) พระอานนทที่ชี้แจงแก่มหานามคากยะ	๒๖๖
๔๗. วิมังกสูตร (ว่าด้วยภิกษุผู้พิจารณาสอบสวน) ทรงสอนสาวกให้สอบสวน พิจารณาในพระตถาคต	๒๕๗	๔. โปตลียสูตร (ว่าด้วยโปตลียคฤหบดี) ธรรมะ ๘ ประการเพื่อตัดขาดโหวหาร ในอริยวินัย อุปมาถาม ๗ อย่าง	๒๖๗
๔๘. โกสัมพียสูตร (ว่าด้วยภิกษุชาวกรุงโกสัมพี) ตรัสสอนภิกษุที่ทะเลาะวิวาทกัน ญาณทั้งเจ็ด เพื่อทำให้แจ้งโสดาปัตติผล	๒๕๙	๕. ชิวกสูตร (ว่าด้วยหมอชิวก) เนื้อสัตว์ที่ควรบริโภคโดยฐานะ ๓ ผู้ฆ่าสัตว์เพื่อทำบุญมีบาป ๕ อย่าง	๒๖๘
๔๙. พรหมนิมิตตนิกสูตร (ว่าด้วยการเชื่อเชิญของพรหม) ตรัสตอบกับมารที่เข้าสิงพรหมปาริสีชชะ	๒๖๐	๖. อุปาลิวาทสูตร (ว่าด้วยอุบาลีคฤหบดี) ตรัสโต้ตอบกับอุบาลีคฤหบดี อุบาลีคฤหบดีได้ดวงตาเห็นธรรม (อนุบุพพิกธา) อุบาลีคฤหบดีไม่ให้นิครนถ์เข้าบ้าน	๒๖๙

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
๗. กุกกุโรวาทสูตร (ว่าด้วยโอวาทแก่ผู้ทำตัวดั่งสุนัข) ทำแบบโคกับทำแบบสุนัข ตายไปก็จะเป็นโคและสุนัข	๒๗๒	คนถูกยิงด้วยลูกศรอาบยาพิษไม่ยอม ให้รักษาจนกว่าจะรู้ว่าผู้ยิงเป็นใคร คงจะตายเปล่า	
๘. อภยราชกุมารสูตร (ว่าด้วยอภยราชกุมาร) พระตถาคตตรัสอย่างไร วาจาใจไม่จริง ไม่แท้ ไม่ประกอบด้วยประโยชน์ ไม่เป็นที่รัก ไม่เป็นที่พอใจของคนอื่น ตถาคตไม่กล่าววาจานั้น	๒๗๓	๑๔. มหามาลุงกโยวาทสูตร (ว่าด้วยประธานโอวาท แก่พระมาลุงกยะ สูตรใหญ่) ทรงแสดงลัญโญชน ๕ พร้อมทั้งวิธีละ	๒๘๐
๙. พหุเวทนิยสูตร (ว่าด้วยเวทนามากอย่าง) ทรงแสดงเวทนา ๒ ถึงเวทนา ๑๐๘	๒๗๕	๑๕. ภัททาลิสูตร (ว่าด้วยพระภัททาลิ) เรื่องของภิกษุที่ชั่วและดี	๒๘๒
๑๐. อปินณกสูตร (ว่าด้วยธรรมะที่ไม่ผิด) ธรรมะที่ไม่ผิด ๕ ข้อ บุคคล ๔ ประเภท	๒๗๕	๑๖. ลทุกโกปมสูตร (แสดงข้อเปรียบเทียบด้วยนางนกไต้) ฉันอาหารในเวลาวิกาล กลางวัน และกลางคืน	๒๘๓
๑๑. จุฬราหูโลวาทสูตร (ว่าด้วยการประธานโอวาท แก่พระราหุล สูตรเล็ก) ตรัสสอนพระราหุล ๓ ข้อ	๒๗๘	๑๗. จาตุมสูตร (ว่าด้วยเหตุการณ์ในตำบลบ้านชื่อจาตุมมา) พระสารีบุตรกับพระมหาโมคคัลลานะ คิดอย่างไร ภัย ๔ ประการในการลงน้ำ ให้บทเรียนแก่ภิกษุผู้ส่งเสียงอ้ออึง	๒๘๔
๑๒. มหาราหูโลวาทสูตร (ว่าด้วยประธานโอวาท แก่พระราหุล สูตรใหญ่) พรหมวิหาร ๔ กับสิ่งที่ละได้	๒๗๘	๑๘. นพกปานสูตร (ว่าด้วยเหตุการณ์ในหมู่บ้านชื่อนพกปานะ) ทำอย่างไรก็เลลจึงจะไม่ครอบงำ มีประโยชน์อะไรในการพยากรณ์คดี ของผู้ตายไปแล้ว	๒๘๕
๑๓. จุฬมาลุงกโยวาทสูตร (ว่าด้วยประธานโอวาท แก่พระมาลุงกยะ สูตรเล็ก)	๒๗๙	๑๙. โคลิลสานิสูตร (ว่าด้วยภิกษุชื่อโคลิลสานิ) ข้อปฏิบัติ ๑๗ ข้อของภิกษุผู้อยู่ป่า	๒๘๖

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
๒๐. กิฎกนิพนธ์ (ว่าด้วยเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ในนิคมชื่อกิฎกนิพนธ์) พระอริยบุคคล ๗ ประเภท	๒๘๗	๒๗. มหาสกลกถายสูตร (ว่าด้วยสกลกถายปริพพาชก สุตฺรใหญ่) ใครจะมีสาวกเคารพนับถือว่ากัน คุณสมบัติ ๕ อย่างของพระพุทธเจ้า คุณสมบัติตามพระพุทธภาษิต	๒๙๘
๒๑. จุฬวัจฉโคตตสูตร (ว่าด้วยวัจฉโคตตปริพพาชก สุตฺรเล็ก) วิชา ๓ คืออะไร คฤหัสถ์ยังละสัญโญชน ของคฤหัสถ์ไม่ได้จะเป็นอย่างไร	๒๙๐	๒๘. สมณมุนทิกสูตร (ว่าด้วยปริพพาชกผู้เป็นบุตรแห่ง นางสมณะผู้โกนผม) ธรรมะ ๔ ประการตามคติของปริพพาชก ธรรมะ ๑๐ ประการตามคติ ของพระพุทธศาสนา	๒๙๙
๒๒. อัคคิวัจฉโคตตสูตร (ว่าด้วยวัจฉโคตตปริพพาชก ผู้ฟังข้อเปรียบเทียบเรื่องไฟ) ทิวฐิเปรียบเทียบเหมือนป่า ภิกษุผู้หลุดพ้นอยู่นือโฆหาร	๒๙๑	๒๙. จุฬสกลกถายสูตร (ว่าด้วยสกลกถายปริพพาชก สุตฺรเล็ก)	๓๐๐
๒๓. มหาวัจฉโคตตสูตร (ว่าด้วยวัจฉโคตตปริพพาชก สุตฺรใหม่) • ธรรมเป็นอกุศลและกุศล ๓ อย่าง • ธรรมเป็นอกุศลและกุศล ๑๐ อย่าง	๒๙๒	๓๐. เวชณสสูตร (ว่าด้วยปริพพาชกชื่อเวชณสะ)	๓๐๑
๒๔. ทิฆนขสูตร (ว่าด้วยปริพพาชกชื่อทิฆนชนะ) พูดตามโลก แต่ไม่ติด ไม่ยึดถือ	๒๙๓	๓๑. มฏิกการสูตร (ว่าด้วยช่างหม้อชื่อมฏิกการะ) ช่างหม้อชื่อมฏิกการะกับโชติपालมาณพ ช่างหม้อได้รับของขวัญจากพระราชา	๓๐๑
๒๕. มาคัณขสูตร (ว่าด้วยมาคัณขปริพพาชก) เปรียบคนเป็นโรคเรื้อนเกาแผล	๒๙๔	๓๒. รัฎฐपालสูตร (ว่าด้วยกุลบุตรชื่อรัฎฐपालะ) พระรัฎฐपालออกบวช กลับมาเยี่ยมบ้านและแสดงธรรม	๓๐๒
๒๖. ลันทกสูตร (ว่าด้วยลันทกปริพพาชก) การประพุดติพรหมจรรย์ ๔ อย่าง พระอรหันต์ไม่ล่วงฐานะ ๕	๒๙๖	๓๓. มฆเทวสูตร (ว่าด้วยพระเจ้ามฆเทพ) วัตรไปสุพรหมโลกกลับให้ได้นิพพาน	๓๐๓
		๓๔. มธฺรสูตร (ว่าด้วยพระเจ้ามธฺรราช อวันตีบุตร) เหตุผลเรื่องวราภะ ๔	๓๐๔

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
๓๕. โปธิราชกุมารสูตร (ว่าด้วยโปธิราชกุมาร) คุณสมบัติ ๕ ข้อของภิกษุ	๓๐๕	๔๒. เสลสูตร (ว่าด้วยเสลพราหมณ์) พระราชาทงธรรม แม่ทัพธรรม	๓๑๒
๓๖. อังคุลิมาลสูตร (ว่าด้วยพระองค์คุลิมาล) พระองค์คุลิมาลบวช พระเจ้าปเสนทิจะออกปราบ พระองค์คุลิมาลเป็นพระอรหันต์ พระองค์คุลิมาลได้รับผลกรรม	๓๐๖	๔๓. อัสนัยนสูตร (ว่าด้วยมาณพชื่ออัสนัยน) เหตุผลเรื่องพราหมณ์เท่ากับวรรณะอื่น ความสำคัญระหว่างชาติกับมนต์ ความสำคัญระหว่างผู้สวดขยันมนต์กับ ผู้มีศีลธรรม	๓๑๓
๓๗. ปิยชาติกสูตร (ว่าด้วยสิ่งที่เกิดจากสิ่งที่เป็นที่รัก) ความรักทำให้สุขหรือทุกข์ ความเศร้าโศกเกิดจากสิ่งที่เป็นที่รัก	๓๐๗	๔๔. โฆฏุมุขสูตร (ว่าด้วยพราหมณ์ชื่อโฆฏุมุขะ) บุคคล ๔ ประเภท ปริษัท ๒ ประเภท	๓๑๔
๓๘. พาหิตยสูตร (ว่าด้วยพม่าที่ท้อมาจากแคว้นพาหิต) พระอานนทตอบพระเจ้าปเสนทิโกศล	๓๐๘	๔๕. จังกิสสูตร (ว่าด้วยจังกิพราหมณ์) กาปतिकถามพถามเพื่อลองดีให้จำนวน คำตรัสตอบ ๔ ข้อ	๓๑๖
๓๙. ฐัมมเจตยสูตร (ว่าด้วยเจตยคือพระธรรม) เหตุผล ๑๐ ข้อที่เคารพในพระพุทธเจ้า	๓๐๙	๔๖. เอลุการิสูตร (ว่าด้วยเอลุการิพราหมณ์) ใครควรบำเรอใครในวรรณะ ๔ มิใช่ดีเลวเพราะสกุลสูง มีวรรณะโอฬาร มีทรัพย์มาก ทรัพย์ที่ดีของคนคืออะไร	๓๑๗
๔๐. กัณณกัตถลสูตร (ว่าด้วยเหตุการณ์ในป่าเนื้อชื่อกัณณกัตถล) ปัญหา ๔ ข้อและพระดำรัสตอบ เทวดาที่มีความคิดเบียดเบียน ย่อมมาสู่โลกนี้อีก	๓๑๐	๔๗. ธนัญชานิสสูตร (ว่าด้วยธนัญชานิพราหมณ์) จะทำความชั่วเพื่อมารดาบิดาได้หรือไม่ เหตุที่แนะนำให้โน้มใจไปเพื่อพรหมโลก	๓๑๘
๔๑. พรหมายสูตร (ว่าด้วยพราหมณ์ชื่อพรหมาย) พรหมายพราหมณ์ได้ดวงตาเห็นธรรม เพราะฟังอนุพุททิกถาและอริยสัจ ๔	๓๑๑	๔๘. วาเสฏฐสูตร (ว่าด้วยวาเสฏฐมาณพ) บุคคลจะเป็นพราหมณ์ได้อย่างไร	๓๑๙

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
๔๙. สุกสูตฺร (ว่าด้วยสุกมาณพบุตรโตเทยยพราหมณ์) วิทวาทกะกับเอกังสวาทกะคืออะไร ธรรมะ ๕ อย่างของพราหมณ์	๓๒๐	๕. สุนักขัตตสูตฺร (ว่าด้วยสุนักขัตตลิจฉวี) อานัญชะและลัมมานิพพาน	๓๒๗
๕๐. สคารวสูตฺร (ว่าด้วยสคารวมาณพ) สคารวมาณพว่ากล่าวสมณะ พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงโต้ตอบกับมาณพ	๓๒๑	๖. อานัญชลัปปายสูตฺร (ว่าด้วยปฏิบัติปฏิบัติเป็นที่สบายแก่อานัญชะ) ความหมายของอานัญชะ ลำดับข้อปฏิบัติให้ถึงพระนิพพาน	๓๒๙
๑. เหวททสูตฺร (ว่าด้วยเหตุการณ์ในเทวทหนิคม) การโต้ตอบกับนิครนถ์เรื่องทุกข เพราะกรรมเก่า ความเห็นของนิครนถ์ สุขทุกข์มาจากเหตุที่ทําไว้ในกาลก่อน เมื่อกรรมเก่าหมดไป ไม่ทำกรรมใหม่ก็สิ้นกรรม เมื่อสิ้นกรรมก็สิ้นทุกข์ทั้งปวง นิครนถ์ถูกติเตียน ๑๐ ข้อ (เรื่องกรรม)	๓๒๓	๗. คณโกมคคัลลานสูตฺร (ว่าด้วยพราหมณ์ชื่อคณโกมคคัลลานะ) ข้อปฏิบัติโดยลำดับ ๗ ข้อ	๓๓๐
๒. ปัญจัตตยสูตฺร (ว่าด้วยความเห็น ๕ ประการ ที่จัดประเภทได้ ๓)	๓๒๕	๘. โคปกโมคคัลลานสูตฺร (ว่าด้วยพราหมณ์ชื่อโคปกโมคคัลลานะ) ภิกษุผู้มีคุณสมบัติอย่างไร พระพุทธเจ้ามีหรือไม่ ธรรมะ ๑๐ ประการ	๓๓๑
๓. กินติสูตฺร (ว่าด้วยความคิดว่า เป็นอย่างไร) เมื่อวิวาทกัน ให้ว่ากล่าวผู้ที่ง่ายกว่า ให้เห็นโทษ	๓๒๖	๙. มหาปุณณมสูตฺร (ว่าด้วยคินพระจันทรเต็มดวง สูตฺรใหญ่) คำถามคำตอบ ๙ ข้อเรื่องชั้นนํเป็นต้น	๓๓๒
๔. สามคามสูตฺร (ว่าด้วยเหตุการณ์ที่เกิดในหมู่บ้านชื่อสามะ)	๓๒๗	๑๐. จุฬปุณณมสูตฺร (ว่าด้วยคินพระจันทรเต็มดวง สูตฺรเล็ก) อสังกรรม ๗ ประการ	๓๓๓
		๑๑. อนุทสูตฺร (ว่าด้วยลำดับบทธรรณ) คุณสมบัติของพระสารีบุตร	๓๓๓
		๑๒. ฉวีโสธนสูตฺร (ว่าด้วยข้อสอบสวน ๖ อย่าง) วิธีสอบสวนผู้อ้างว่า เป็นพระอรหันต์ ๖ อย่าง	๓๓๓

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
๑๓. ลับปริสธัมมสูตร (ว่าด้วยธรรมะของคนดี) ธรรมะของคนดี คนชั่ว ๒๐ คู่	๓๓๔	๒๑. จุฬสุญญตสูตร (ว่าด้วยความว่างเปล่า สูตรเล็ก) ทรงอยู่โดยมากด้วยการทำในใจ ถึงความว่างเปล่า	๓๓๘
๑๔. เสวิตัพพาเสวิตัพพสูตร (ว่าด้วยธรรมะที่ควรเสพและไม่ควรเสพ)	๓๓๔	๒๒. มหาสุญญตสูตร (ว่าด้วยความว่างเปล่า สูตรใหญ่) ตรัสเรื่องการเข้าสู่สุญญาภายใน ไม่ใสใจนิมิตทั้งปวงเข้ามาในที่ ๑-๔ อุปัชฌะ ๓ อย่าง	๓๓๙
๑๕. พหุชาตูกสูตร (ว่าด้วยธาตุหลายอย่าง) ความเป็นผู้ฉลาดในธาตุ ความเป็นผู้ฉลาดในอายตนะเป็นต้น	๓๓๕	๒๓. อัศจรรย์พฤตธัมมสูตร (ว่าด้วยสิ่งอัศจรรย์และไม่เคยมีก็มีขึ้น) ความอัศจรรย์ต่าง ๆ ของพระโพธิสัตว์	๓๓๙
๑๖. อิลิสิลสูตร (ว่าด้วยภูเขาชื่ออิลิสิล) พระปัจเจกพุทธเจ้าเข้าไปสู่ภูเขา แล้วไม่เห็นออกมา	๓๓๖	๒๔. พักกุกุลิตเถรัจฉริยพฤตธัมมสูตร (ว่าด้วยสิ่งอัศจรรย์และ ไม่เคยมีก็มีขึ้นของพระพักกุกุละระ)	๓๔๐
๑๗. มหาจัตตงพิสกสูตร (ว่าด้วยธรรมะทั้งหมด ๔๐ หมวดใหญ่)	๓๓๖	๒๕. ทันทภูมิสูตร (ว่าด้วยภูมิหรือสถานที่ที่ฝึกไว้) สัตว์ที่ได้รับการฝึกกับไม่ได้รับการฝึก	๓๔๐
๑๘. อานาปานสติสูตร (ว่าด้วยการตั้งสติกำหนดลมหายใจเข้าออก) เจริญอานาปานสติอย่างไร ชื่อว่าเจริญสติปัฏฐาน ๔ เจริญสติปัฏฐานอย่างไร ชื่อว่าเจริญโพชฌงค์	๓๓๗	๒๖. ภูมิขสูตร (ว่าด้วยพระเถระชื่อภูมิขะ) คั้นน้ำมันจากทราย รีดนมจากเขาโค	๓๔๑
๑๙. กายคตาสติสูตร (ว่าด้วยสติกำหนดพิจารณากาย) การตั้งสติพิจารณากาย ๖ ข้อ เจริญกายคตาสติได้มานาน ๔ ตามปรารถนา อานิสงส์ ๑๐ ของกายคตาสติ	๓๓๗	๒๗. อนรุทสูตร (ว่าด้วยพระอนรุทเถระ) มหัคคตเจโตวิมุตติกับอัปปมาณาเจโตวิมุตติ	๓๔๑
๒๐. สังขารูปัตตสูตร (ว่าด้วยความคิดกับการ เข้าถึงสภาพตามที่คิดไว้) คุณธรรมที่ให้ไปเกิดได้ตามปรารถนา	๓๓๘	๒๘. อุปกิเลสสูตร (ว่าด้วยเครื่องเศร้าหมองแห่งจิต) แสงสว่างกับการเห็นรูป (ภายใน) อุปกิเลส ๑๑ แสดงหลักวิชาในการปฏิบัติจิตใจชั้นสูง	๓๔๒

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
๒๙. พาลบัณฑิตสูตร (ว่าด้วยพาลและบัณฑิต) ลักษณะพาลและลักษณะบัณฑิต ภายหลังที่ตายไป	๓๔๓	๓๘. อุทเทสิภังคสูตร (ว่าด้วยบทตั้งและคำอธิบาย) วิญญาณไม่หายไปข้างนอก ไม่ตั้งอยู่ภายใน	๓๔๗
๓๐. เทวทูตสูตร (ว่าด้วยเทวทูต) เทวทูต ๕	๓๔๕	๓๙. อรณวิภังคสูตร (ว่าด้วยการแจกธรรมที่ไม่มีข้าศึก) ทางสายกลางที่ไม่อาศัยส่วนสุด ทั้งสองไม่พึงยึด	๓๔๗
๓๑. ภัทเทภรรตสูตร (ว่าด้วยราตรีเดียวที่ดี)	๓๔๕	๔๐. ธาตุวิภังคสูตร (ว่าด้วยการแจกธาตุ) ธาตุ ๖	๓๔๘
๓๒. อานันทภัทเทภรรตสูตร (ว่าด้วยพระอานันทอธิบายภัทเทภรรตสูตร)	๓๔๕	๔๑. ลัจจวิภังคสูตร (ว่าด้วยการแจกอริยลัจจ) พระอัครสาวกเหมือนมารดาและแม่นม	๓๔๘
๓๓. มหัทธกัจจนาภัทเทภรรตสูตร (ว่าด้วยพระมหากัจจนา อธิบายภัทเทภรรตสูตร)	๓๔๕	๔๒. ทักขินาวิภังคสูตร (ว่าด้วยการแจกทักขินา) ของถวายที่เจาะจงบุคคล ๑๔ ประเภท ผลของทักขินาเป็นตัวเลข ทักขินาที่เป็นไปในสงฆ์ ๗ ประเภท โคตรภูลงฆ์เป็นผู้ทูล มีบาปกรรม ความบริสุทธิ์ของทักขินา ๔ อย่าง	๓๔๙
๓๔. โลมสกังคิยสูตร (ว่าด้วยพระโลมสกังคิยะ)	๓๔๕	๔๓. อนาถปิณฑโกวาทสูตร (ว่าด้วยการให้อาหาก่อนนาถปิณฑิกคฤหบดี) การไม่ยึดถือ ๑๐ อย่าง	๓๕๑
๓๕. จุฬกัมมวิภังคสูตร (ว่าด้วยการจำแนกกรรม สูตรเล็ก) มีอายุน้อย มีโรคมามาก มีผิวพรรณทราม มีศักดาน้อย มีโรคทรพัยน้อย เกิดในตระกูลต่ำ มีปัญหาทรามเพราะอะไร	๓๔๕	๔๔. ฉันทโนวาทสูตร (ว่าด้วยการให้อาหาพระฉันท) พระฉันทนะฆ่าตัวตาย ผู้ใดละทิ้งกายนี้ ยึดถือการอื่น เรากล่าวว่ามีโทษ	๓๕๒
๓๖. มหากัมมวิภังคสูตร (ว่าด้วยการจำแนกกรรม สูตรใหญ่) อะไรทำให้คนเห็นว่าทำชั่วได้ดี ทำดีได้ชั่ว	๓๔๖		
๓๗. สหายตนวิภังคสูตร (ว่าด้วยการแจกอายตนะ ๖) อายตนะ ๖ มโนปริวาร ๑๘ สัตตบพ ๓๖	๓๔๖		

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
๔๕. ปุณโณวาทสูตร (ว่าด้วยการประทานโอวาทแก่พระปุณณะ) พระปุณณะว่า ต่ายังดีกว่าทำร้ายด้วยมือ ฆ่าด้วยศีลตราที่คมยังดีกว่าที่ไม่ต้องหาคคนมาฆ่า	๓๕๒	เล่มที่ ๑๕ ชื่อสังยุตตนิกาย สคาถวรรค คำอธิบายใจความในเล่ม ๑๕	๓๕๘
๔๖. นันทโกวาทสูตร (ว่าด้วยการให้โอวาทของพระนันทกะ) คำสอนนางภิกษุณีมารดาของพระนันทกะ	๓๕๓	เล่มที่ ๑๖ ชื่อสังยุตตนิกาย มหานวารวรรค คำอธิบายใจความในเล่ม ๑๖	๓๖๑
๔๗. จุฬราหุลโฆวาทสูตร (ว่าด้วยการประทานโอวาทแก่ พระราหุล สูตรเล็ก) ลักษณะ ๓ ของอายุตนะ วิญญาณ ผัสสะ เวทนา	๓๕๓	เล่มที่ ๑๗ ชื่อสังยุตตนิกาย ชนธวารวรรค คำอธิบายใจความในเล่ม ๑๗	๓๖๓
๔๘. ฉฉักกสูตร (ว่าด้วยธรรมะหมวด ๖ รวม ๖ ข้อ)	๓๕๔	เล่มที่ ๑๘ ชื่อสังยุตตนิกาย มหานวารวรรค คำอธิบายใจความในเล่ม ๑๘	๓๖๖
๔๙. สหายตนวิภังคสูตร (ว่าด้วยการแจกอายุตนะ ๖) ธรรมะที่เข้าคู่กัน	๓๕๔	เล่มที่ ๒๐ ชื่ออังคตตรนิกาย เอก ปุค คัมภีร์ปิลาต	๓๖๘
๕๐. นครวินเทยยสูตร (ว่าด้วยพราหมณ์คฤหบดีชาวบ้านนครวินทะ) สมณพราหมณ์ที่ไม่ดีกว่าคฤหัตถ์ สมณพราหมณ์ที่ปราศจากกิเลส	๓๕๕	เล่มที่ ๒๐ ชื่ออังคตตรนิกาย เอก ปุค คัมภีร์ปิลาต	๓๖๘
๕๑. ปิณฑปาตปาวีสุทธิสูตร (ว่าด้วยความบริสุทธิ์แห่งปิณฑปาต) สัญญาตาวิหาร ธรรมะเป็นเครื่องอยู่ แห่งมหาบุรุษ วิธีปฏิบัติสัญญาตาวิหาร	๓๕๕	๑. เอกธัมมาทิปาไล (ว่าด้วยธรรมะ ๑ ข้อ เป็นต้น) รูป เสียง เป็นต้นของชายหญิง ธรรมะที่เป็นคู่ปรับกัน ตรัสแสดงเรื่องจิตโดยนัยต่าง ๆ เมตตาจิตลัดนิ้วมือเดียวได้อย่างไร	๓๗๐
๕๒. อินทริยภาวนาสสูตร (ว่าด้วยการอบรมอินทริย์) การอบรมอินทริย์ในพระพุทธศาสนา	๓๕๖	๒. เอกปุคคปาไล (ว่าด้วยบุคคลคนหนึ่ง)	๓๗๒
		๓. เอตทัคคปาไล (ว่าด้วยเอตทัคคะ คือบุคคลที่ได้รับยกย่องว่าเป็นผู้เลิศ) เอตทัคคะฝ่ายภิกษุ เอตทัคคะฝ่ายภิกษุณี เอตทัคคะฝ่ายอุบาสก เอตทัคคะฝ่ายอุบาสิกา	๓๗๓
		๔. อัญฐานปาไล (ว่าด้วยสิ่งที่เป็นไปไม่ได้)	๓๗๗

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
๕. อปฺรา เอกธัมมาทิปาไล (ว่าด้วยธรรมะข้อหนึ่ง เป็นต้น อื่นอีก)	๓๓๗	หมวด ๕๐ สูตรที่ ๓ ปัจจัยให้เกิดราคะ โทสะ โมหะ	๓๔๔
๖. ปสาทกรธัมมาทิปาไล (ว่าด้วยธรรมะที่ทำให้ เกิดความเลื่อมใส เป็นต้น) ภิกษุผู้ไม่ว่างจากฌาน บริโภคอาหารของราษฎรไม่เสียเปล่า ทุกนิบาต ชุมนุมธรรมะที่มี ๒ ข้อ	๓๓๗	สาวก สาวิกา ที่ควรถือเป็นตัวอย่าง พระสูตรที่ไม่นับเข้าในหมวด ๕๐ ตักนิบาต ชุมนุมธรรมะที่มี ๓ ข้อ	๓๔๕
หมวด ๕๐ สูตรที่ ๑ โทษปัจจุบันและอนาคต ความเพียรของคฤหัสถ์กับบรรพชิต ไม่หยุดทำความดี ไม่ถอยหลังในความเพียร ธรรมะที่คุ้มครองโลก กำลังคือการพิจารณาและการอบรม การเข้าถึงนรก สวรรค์ ธรรมะที่ทำให้พระสัทธรรมเลอะเลือน อันตรธาน ผู้กล่าวต่อพระตถาคต ๒ ประเภท เพราะอะไรได้จึงชื่อว่าเจโตวิมุตติ และปัญญาวิมุตติ การสนองคุณมารดา บิดา กษัตริย์ พราหมณ์ คฤหบดี ทะเลาะกันเองเพราะอะไร คฤหัสถ์หรือบรรพชิต ถ้าปฏิบัติผิดก็ไม่ควรสรรเสริญ บริษัทชนิดต่าง ๆ	๓๓๘	หมวด ๕๐ สูตรที่ ๑ สิ่งทีเนื่องมาจากพาลและบัณฑิต ธรรมจักรที่ไม่มีใครหมุนกลับได้ ล้อข้างหนึ่งเสร็จใน ๖ เดือน อีกข้างหนึ่ง ๖ วัน พ้อคำที่จะร่ำรวยในไม่ช้า กายลักขี ทิฏฐิปัตตะ สัทธาวิมุต คนไข้และคนพยาบาล กายสังขาร วจีสังขาร จิตตสังขารที่หมายถึงเจตนา จิตเปรียบด้วยแผล สายฟ้า เพชร คนที่ควรเกลียด ควรวางเฉย ควรคบ พูดเหม็น พูดหอม พูดหวาน ตาบอด ตาเดียว สองตา ปัญหาหม้อคว่ำ ชายพก หนาแน่น อิตตาริบัติย โลกาธิปไตย ธัมมาริบัติย ลักษณะของสิ่งที่ปัจจัยปรุงแต่ง (สังขตลักษณะ) ภิกษุชู้วยเทียบด้วยมหาโจร	๓๔๕
หมวด ๕๐ สูตรที่ ๒ ความสุขที่คู่กันชนิดต่าง ๆ ธรรมะที่คู่กันเช่นนามรูป ลักษณะของพาลและบัณฑิต	๓๔๓	หมวด ๕๐ สูตรที่ ๒ นิพพานที่เห็นได้ด้วยตนเอง (สันทิฏฐิกนิพพาน) ผู้ห้ามคนให้ทาน ชื่อ ทำร้ายคน ๓ ประเภท ปาฎิหาริย์ ๓	๓๔๖

สารบัญ (ต่อ)

หน้า	หน้า
ทรงคัดค้านลัทธิศาสนา ๓ ประเภท	ศาสนา ๓ ประเภท
ที่นั่งที่นอนใหญ่อันเป็นทิพย์	เดนอาหาร กลิ่นดาว แมลงวัน
เป็นพรหม เป็นอริยะ	เทียบธรรมะ
ดรัสสอนชาวกาลามะไม่ให้เชื่อ ๑๐ อย่าง	พระสารีบุตรชี้ความคิดผิด
ความอ่อนใจเกี่ยวกับโลกหน้า ๔ ประการ	ของพระอนุรุทธ์
กถาวัตถุ ๓	รอยขีดบนหิน บนดิน บนน้ำ
อุโบสถ ๓ อย่าง	เทียบธรรมะ นักรบมีองค์ ๓
ยกย่องพระพุทธศาสนา	ทำนองคลองธรรม ๓ อย่างที่มีอยู่แล้ว
โดยไม่ต้องตำศาสนาอื่น	คนด้อย คนดี คนอาชานิย
กรรมเป็นนา วิญญาณเป็นพืช	การไหว้ ๓ อย่าง
ค้นหาเป็นยางเหนียว	พระสูตรที่ไม่นับเข้าในหมวด ๕๐
เรื่องมีโลกธาตุอื่น ๆ จำนวนมาก	ปฏิบัติ ๓ อย่าง
(ดาราศาสตร์)	สัญญาตสมาธิ อนิมิตตสมาธิ
อิทธิล อิทธิจิต อิทธิปัญญา	อัปปนิหิตสมาธิ
ใครทำพอประมาณ ทำให้บริบูรณ์ในศีล	เล่มที่ ๒๑ ชื่ออังกุตตรนิกาย จตุกกนิบาต ๔๐๗
สมาธิ ปัญญา	จตุกกนิบาต ชุมมมธรรมะที่มี ๔ ข้อ
ปัจจุเวก (ความสงบ) ๓	หมวด ๕๐ สูตรที่ ๑ ๔๐๗
ผ้าเปลือกไม้ ผ้ากาสี	ผู้ตามกระแส ผู้ทวนกระแส
ทำกรรมอย่างเดียวกัน	เหตุให้ค้นหาเกิด ๔ ประการ
แต่ได้รับผลต่างกันเพราะอะไร	อคติ ๔
อุปกิเลส ๓ ชั้นของภิกษุผู้บำเพ็ญสมาธิ	ทรงเคารพในพระธรรม และพระสงฆ์
หมวด ๕๐ สูตรที่ ๓ ๔๐๐	ของน้อยที่หาได้ง่าย และไม่มีโทษ
อัสสาทะ อาทีนวะ	ทรงแสดงองค์ของพระอริยะ ๔ อย่าง
นิสสรณะเกี่ยวกับโลก	ทรงแสดงสังคหวัตถุ ๔
ร้องเพลง ร้องไห้	ดรัสตอบโทมพราหมณ์ว่าทรงเป็นอย่างไร
รักษาจิตไม่ตีกลายเป็นไม่รักษา	ดรัสชี้แจงเรื่องยัญที่ดีและไม่ดี
กายวาจาไปด้วย	การตอบคำถาม ๔ วิธี
ต้นเหตุของกรรม (กัมมนิทาน)	การค้นหาที่สุดแห่งโลก
อายุของเทพชั้นอรุพमान	โลกคือตัวเรานี่เอง
วิบัติและสมบัติ (สัมปทา)	เครื่องเศร้าหมอง ๔ อย่าง
มุนี ๓ อย่าง	ของสมณพราหมณ์

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
หมวด ๕๐ สุตרתที่ ๒	๔๑๓	เปรียบเทียบภัย ๔ อย่างแก่ผู้ลงน้ำ	
ความโหลมาแห่งบุญกุศล ๔ อย่าง		อายุของพรหม	
สามิภริยาอยู่ร่วมกัน ๔ อย่าง		ความอัศจรรย์ ๔ ประการ	
สามิภริยาจะพบกันได้อย่างไร		บุคคล ๔ ประเภท ชนิดต่าง ๆ	
การถวายอาหารชื่อว่าให้อายุ		แสงสว่าง ๔ อย่าง สาระ ๔ อย่าง	
ผิพรรณ สุข และกำลัง		หมวด ๕๐ สุตרתที่ ๔	๔๒๒
การอุปัฏฐากภิกษุสงฆ์ด้วยปัจจัย ๔		กัปที่นับไม่ได้ ๔ อย่าง	
ทำให้ได้ยศ เป็นไปเพื่อสวรรค์		โรค ๒ อย่าง ผู้ไม่มีโรคทางจิต	
ความสุขอันหาได้ยากของคฤหัสถ์ ๔ อย่าง		เพียงครู่หนึ่งหาได้ยากในโลก	
ข้อปฏิบัติให้สำเร็จได้ความสุข ๔ อย่าง		โรคของบรรพชิต ๔ อย่าง	
เมื่อได้ทรัพย์มาแล้วควรทำกรรม ๔ อย่าง		พระสังฆธรรมจะเลอะเลือนอันตรธาน	
ความสุขของผู้ครองเรือน ๔ ประการ		เพราะเหตุ ๔ อย่าง	
มรดกบิดาเป็นพรหม เป็นบูรพาจารย์		ปฏิบัติ ๔ กับพระอัครสาวก	
เป็นบูรพเทพ		ทางที่จะหมดกิเลส ๔	
พระราชากับความแปรปรวนของฤดูกาล		ดับอวิชชาอย่างเดียว อื่น ๆ จะดับ	
คนชั่วไม่ต้องถามก็เปิดเผย		ปฏิสัมพันธ์ความแตกฉาน ๔ อย่าง	
ความช่วยเหลือของคนอื่น		เหตุจริงไม่มีนิพพานในปัจจุบัน	
ตรัสเรื่องที่ไม่ควร (อจินไตย) ๔ อย่าง		มหาปเทศ (ข้ออ้างใหญ่) ๔ ประการ	
บุคคล ๔ ประเภทหลายชนิด		พึงสอบในพระสูตรเทียบในพระวินัย	
สมณะ ๔ ประเภท		นักรบประกอบด้วยองค์ ๔	
ตรัสแสดงอสุรและเทพ		สัจจะของพราหมณ์ ๔ ประการ	
(แสดงโดยคุณธรรม)		ทรงแสดงธรรมที่ควรทำให้แจ้ง ๔ ประการ	
ผู้ปฏิบัติเพื่อประโยชน์ตนและผู้อื่น		ภิกษุที่เป็นเทพ เป็นพรหม ไม่หวั่นไหว	
หมวด ๕๐ สุตרתที่ ๓ ฟน หมอฉัน้ำ	๔๑๔	เป็นอริยะ	
หัวงน้ำ ประเภทละ ๔		อานิสงส์แห่งพระธรรม ๔ ประการ	
มะม่วง หนู โคถึก ต้นไม้ ประเภทละ ๔		ศีล ความสะอาด กำลังใจ ปัญญา	
งูพิษ ๔ อย่าง และวิธีฝึกม้าฝึกคน		จะรู้ได้อย่างไร	
ช้างของพระราชากับประกอบด้วยองค์ ๔		ภททิยะลิจฉวินันถิปุทธศาสนา	
ไม่ควรประมาทในฐานะ ๔		วิปสากยะเปลี่ยนจากศาสนานิกครนถ์	
สถานที่ควรสังเวช ๔ สิ่งที่น่ากลัว ๔		รูปทรม ยากจน มีศักดิ์น้อย เพราะอะไร	

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
ต้นทวารวิจริต ๑๐๘		หมวด ๕๐ สูตรที่ ๒	๔๓๘
ความรักเกิดจากความรัก		นิเวศน์และอกุศลราศี ๕	
หมวดนอกจาก ๕๐	๔๓๐	สมัยที่ไม่สมควรตั้งความเพียร	
กวี ๔ ประเภท กรรม ๔ อย่าง		๕ ประการ	
สมณะ ๔ การนอน ๔		ฐานะ ๕ ที่ควรพิจารณาเนื่อง ๆ	
โง่ทอนอันประเสริฐและไม่ประเสริฐ		ราชกุมารที่เกเรมายืนพนมมือหนึ่ง	
สังคหวัตถุ ๔		เพื่อพึงธรรม	
ตระกูล (มั่งคั่ง)		ธรรม ๕ ประการที่ทรงปฏิบัติ	
จะตั้งอยู่ไม่ได้นานด้วยฐานะ ๔		ได้ผลมาแล้ว	
เล่มที่ ๒๒ ชื่ออังคตตรนิกาย	๔๓๓	นักรบ ๕ ประเภท	
ปัญญาจก-ฉักกนิบาต		ภัยในอนาคต ๕ อย่าง	
ปัญญาจกนิบาต	๔๓๓	ผู้อ้างว่าตนได้บรรลุพระอรหัตตผล	
ชุมนุมธรรมะที่มี ๕ ข้อ		หมวด ๕๐ สูตรที่ ๓	๔๔๓
หมวด ๕๐ สูตรที่ ๑	๔๓๓	ธรรม ๕ อย่างทำให้ถูกรังเกียจ	
กำลังของพระเสขะ		สมณะละเอียดอ่อนประกอบด้วยธรรม ๕	
ของพระตถาคตอย่างละ ๕		เพียงด้วยเหตุข้อใดข้อหนึ่งก็อยู่เป็นผาสุก	
ผู้ทศิลาตคุณธรรมอะไรบ้าง		ภิกษุที่ไม่ควรให้ตามไปไหน ๆ ด้วย	
วิมุตตยตนะ ๕ ประการ		ควรชักชวนภิกษุบวชใหม่อย่างไร	
การเจริญสัมมาสมาธิมีองค์ ๕		ธรรมของภิกษุณี ๕ ประการ	
อานิสงส์ในการเดินจงกรม ๕ ประการ		ตรัสสอนภิกษุใช้ว่า ถ้ามีธรรม ๕ อย่าง	
ตรัสสอนหญิงสาวที่จะไปสู่สกุลสามี		ธรรมที่ตัดรอนอายุ ๕ ประการ	
ผู้ให้ทานกับผู้ไม่ให้มีผลต่างกันอย่างไร		ความเสื่อม ๕ อย่าง	
ทานที่ให้ตามกาล ผู้ให้โภชนะ (อาหาร)		ความปรากฏขึ้นแห่งรัตนะ ๕	
ชื่อว่าให้อายุ ผิวพรรณ สุข		สี่ปฐิสทาน ๕ พร้อมทั้งผลดี	
กำลัง และปฏิภาณ		หมวด ๕๐ สูตรที่ ๔	๔๔๗
สิ่งที่พึงได้จากโภคทรัพย์ ๕ ประการ		วิธีนำออกซึ่งความอาฆาต ๕ อย่าง	
ถ้าได้มาเพราะอ้อนวอนแล้วใคร ๆ		การค้าขายที่อุบาทว์ไม่ควรทำ ๕ อย่าง	
คงได้สิ่งที่ต้องการหมด		ภิกษุผู้อยู่ป่า ๕ ประเภท	
ฐานะที่ใคร ๆ ไม่พึงได้ในโลก ๕ อย่าง		ธรรมเก่าแก่ของพราหมณ์ ๕ ประการ	
		พระมหาสุบิน ๕ ประการ	

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
หมวด ๕๐ สูตรที่ ๕	๔๔๘	หมวด ๕๐ สูตรที่ ๒	๔๕๖
เหตุที่พระลัทธิธรรมจะตั้งอยู่ไม่นาน		คำสั่งสอนอุปมาด้วยสายพิณ	
โทษของการเดินทางนาน		พึงธรรมตามกาลมีอานิสงส์ ๖	
การอยู่ประจำที่นาน		อภิชาติ ๖ ประการ	
โทษ ๕ อย่างของทุจริต		พระจิตตงัทธสิริบุตร	
โทษของความเลื่อมใสเจาะจงตัวบุคคล		ธรรมอันชั่วแรกกิเลส	
๕ ประการ		กำลังของพระตถาคต ๖ ประการ	
ฉกฉกนิบาต ชุมนุมธรรมะที่มี ๖ ข้อ	๔๕๐	ละธรรม ๖ อย่างไม่ได้จะเป็นอย่างไร	
หมวด ๕๐ สูตรที่ ๑	๔๕๐	มานะชนิดต่าง ๆ	
สิ่งยอดเยี่ยม (อนุตตริยะ) ๖		ผู้สมบูรณ์ด้วยทิวฐิ	
ธรรมที่ให้ระลึกถึงกัน		อานิสงส์ ๖ ประการทำให้แจ้ง	
(สงฆานิยธรรม) ๖		โสดาปัตติผล	
อะไรเป็นความพ้นไปแห่งอะไร		เล่มที่ ๒๓ ชื่ออังกุตตรนิกาย	๔๖๔
ผู้หากินทางฆ่าสัตว์ไม่เจริญ		สัตตก-อัญญก-นวกนิบาต	
มิตรพยมั่งคั่ง		สัตตกนิบาต ชุมนุมธรรมะที่มี ๗ ข้อ	๔๖๔
ธรรม ๖ อย่างเป็นไป		หมวด ๕๐	๔๖๔
เพื่อความเสื่อมของภิกษุ		ธรรม ๗ กำลัง ๗ ทริพย์ ๗	
วิชาภาคียะ		สัญญาชน ๗ อนุสัย ๗	
(ธรรมเป็นไปในส่วนแห่งความรู้) ๖		บุคคลเปรียบด้วยน้ำ ๗ ประเภท	
มูลเหตุแห่งวิวาทที่ ๖ อย่าง		ตรัสแสดงอุปนิทานิยธรรม ๗	
ทักษิณา (ของถวาย) มีองค์ ๖		(ธรรมไม่เป็นที่ตั้งแห่งความเลื่อม)	
ความหมายของนาคะ		แก่เจ้าลิจฉวีแก่ภิกษุ	
คำสั่งสอนของพระมหาจุนทะ		ตรัสแสดงการวะ ๗ อย่าง	
(น้องชายพระสารีบุตร)		ตรัสสรรเสริญพระสารีบุตร ๗ ข้อ	
ธรรมะที่เห็นได้ด้วยตนเอง		แสดงที่ตั้งแห่งวิญญาณ (วิญญาณฐิติ) ๗	
พระสารีบุตรสรรเสริญพระอานนท์ ๖ ข้อ		ธรรมที่เป็นเครื่องประกอบ	
บุคคล ๖ ประเภท (และความประสงค์)		ของสมาธิ ๗ อย่าง	
ผู้ถูกไล่จากที่ต่าง ๆ อยู่ที่ไหนไม่ได้		ตรัสแสดงไฟ ๗ อย่าง	
		ควรปฏิบัติต่อไฟอย่างไร	

สารบัญ (ต่อ)

หน้า	หน้า
สัญญา (ความกำหนดย)	องค์ของผู้ควรเป็นทูต ๘
๗ ประการ	หญิงชายยอมผูกพันกันด้วยอาการ ๘
เมถุนสัญญา (ความเกี่ยวข้องกับธรรมะ	ความอัครรยของมหาสมุทร
ของคนคู่) ๗ ประการ	และพระธรรมวินัย ๘
สัญญาคริสัญญา (ความผูกพันและ	ความอัครรยของบุคคลบางคน
ความคลีคลาย)	กำลัง ๘ ประการ
ผลกับอานิสงส์ของท่าน	คนพาลเพ่งโทษผู้อื่น
วรรคที่ไม่จัดเข้าในหมวด ๕๐ ๔๖๙	บัณฑิตเพ่งโทษตนเอง
เรื่องที่ไม่ตรัสพยากรณ์	กำลัง ๘ ของพระชินาสพ
พระอนาคามี ๗	สมัยไม่สมควรอยู่ประพตัทพรหมจรรย ๘
ญาณของพรหม	ทาน ๘ อย่าง
ผลของท่านที่เห็นได้ด้วยตนเอง ๗ ข้อ	ให้ท่านจะมีผลมาก
อยากลับุญ คำว่า บุญ	ต้องมีศีลเป็นต้นด้วย
เป็นชื่อของความสุข	สี่ปฐิสทาน (ทานของคนดี)
ผลของการเจริญเมตตาจิต	๘ ประการ
ภரிய ๗ ประเภท	โทษของกายทุจริต ๓ วจิต ๔
ศัตรูปรารถนาต่อศัตรูอย่างไร	และดื่มสุรา
สมัยที่อาทิตยขึ้นที่ละดวงจนครบ ๗ ดวง	เรื่องเกี่ยวกับอุโบสถ และผลดี
คุณสมบัติของพระวินัยธร ๗ อย่าง	วรรคที่ไม่จัดเข้าในหมวด ๕๐
พระสูตรที่ไม่จัดเข้าในวรรค ๔๗๓	ธรรมที่เป็นไปเพื่อประโยชน์ปัจจุบัน
ทำลายธรรม ๗ อย่างชื่อว่า เป็นอะไร	อนาคต
อฏฐกนิบาต ชุมมธรรมะ ๔๗๔	ปากทางแห่งความเสื่อมทรัพย์
ที่มี ๘ ข้อ	๔ ประการ
หมวด ๕๐ ๔๗๔	บุคคลผู้อยากได้ลาภ ๘ ประเภท
อานิสงส์ของเมตตา ๘ อย่าง	มีธรรม ๖ ข้อเป็นผู้ควรแก่ตน
เหตุปัจจัย ๘ ประการเพื่อความไพบูล	และผู้อื่น
โลกธรรม (ธรรมประจำโลก) ๘ อย่าง	(ลด ๔ ข้อแรก เหลือเพียงข้อที่ ๕
ทำลายอวิชชาก่อนได้เป็นพี	ข้อที่ ๖ ก็ใช้ได้)
ม้าอาชาไนย ๘	ตรัสถึงองค์ของฉาน ๕

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
อธิเทวญาณทัสสนะ (การเห็นด้วยญาณซึ่งอทิเทพ)		(พิจารณาขั้น ๕ โดยความเป็นของไม่เที่ยง)	
๘ ประการ		ทรงบรรลุโอกาส (หาช่องทางได้)	
รู้สึกมีแสงสว่างเห็นรูป ไตถามเทวดา		ในที่คับแคบ แออัดด้วยกามคุณ ๕	
อภิภายตนะ (เหตุครอบงำอารมณ์ที่เป็นข้าศึก)		ธรรมเรื่องสงครามระหว่างเทพกับอสูร	
๘ ประการ		สันติปฏิภานนิพพาน (นิพพานที่เห็นได้เอง)	
กำหนดหมายรูปภายในภายนอก		ตทั้งคนิพพาน	
ผิวพรรณดิตรามลีต่าง ๆ		(นิพพานคือดับด้วยองค์นั้น ๆ)	
(เรื่องปฏิบัติทางจิตสมณะ และเรื่องภสส)		ปฏิภานนิพพาน (นิพพานในปัจจุบัน)	
เหตุให้แผ่นดินไหว ๘ ประการ		วรรคที่ไม่จัดเข้าในหมวด ๕๐	๔๙๐
สัมปทา (ความถึงพร้อม) ๘ อย่าง		คติ ๕ (ทางไปหรือที่ไป ๕)	
โจรจะพินาศโดยพลันเพราะองค์ ๘		เล่มที่ ๒๔ ชื่ออังกุตตรนิกาย	๔๙๒
นวกนิบาต	๔๘๓	ทสก-เอกาทสกนิบาต	
ขุมนุสมธรรมะที่มี ๙ ข้อ		ทสกนิบาต	๔๙๒
หมวด ๕๐	๔๘๓	ขุมนุสมธรรมะที่มี ๑๐ ข้อ	
ธรรมอันเป็นที่อาศัยของธรรม ที่เป็นฝ่ายให้ตรัสรู้		หมวด ๕๐ สูตรที่ ๑	๔๙๒
กล่าวหาพระสารีบุตรเดินกระทบ แล้วไม่ขอโทษ		แสดงอานิสงส์แห่งศีล ๑๐	
อุปมาตนเอง ๙ ข้อ ของพระสารีบุตร		แก่พระอานนท์	
คำว่า ฝี่ เป็นชื่อของกายนี้ มีปากแผล ๙		ถ้าขาดก็ควรทำเสียให้สมบุรณ์	
ทำความดีแบบง่าย ๆ แต่ได้ผลสูงยิ่ง		คุณธรรม ๕	
ธรรมที่มีต้นหาเป็นมูล ๙ อย่าง		เสนาสนะประกอบด้วยองค์ ๕	
สัตตवास (ที่อยู่ของสัตว์) ๙ อย่าง		นาถกรณธรรม (ธรรมะที่ทำที่พึง) ๑๐	
แสดงความดับโดยลำดับ		อริยวาสะ (เครื่องอยู่ของพระอริยะ) ๑๐	
(อนุพพนิโรธ) ๙		ธรรมที่ควรละด้วยปัญญา	
พระนิพพานไม่มีเวทนาจะเป็นสุขอย่างไร		ดีแต่พูดไม่พอ	
เข้ามาแล้วพิจารณาตามแนววิปัสสนา		ตรัสแสดงปัญหา (คำถาม) อุทเทส	
		(บทตั้ง) เวชยาภรณ์ (คำตอบ) ๑๐ ข้อ	
		แสดงโลกพันโลก	
		พระจันทร์พระอาทิตย์ตั้งพัน	
		พระเจ้าปเสนทิโกศลสรรเสริญ	

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
พระพุทธเจ้า ๑๐ ข้อ		พระตถาคตพ้นจากกรรม ๑๐ อย่าง	
เมื่อสะสมโภคทรัพย์ใหญ่แล้ว		ผู้จะเจริญได้หรือไม่ในธรรมวินัย	
จะเสวยสุขสักคืนหนึ่งวันหนึ่ง		อะไรเป็นความเสื่อมในพระธรรมวินัย	
หรือครึ่งวันก็ยังไม่แน่		พระโกกาลิกะเป็นแผลที่	
ความไม่แน่นอนของกาม		ตัวนอนบนใบตอง	
บรรพชิตควรพิจารณาเรื่อง ๆ		ผู้ปฏิโลกกาม ๑๐ ประเภท	
ธรรม ๑๐ ข้อ		ทิวาลี ๑๐ ประการที่โต้ตอบกัน	
หมวด ๕๐ สูตรที่ ๒	๔๙๖	องค์คุณของพระเถระ ๑๐ ประการ	
สัญญา (ความกำหนดหมาย)		หมวด ๕๐ สูตรที่ ๓	๕๐๓
๑๐ ประการ		สมณสัญญา ๓ ประการกับธรรมะ ๗	
สัญญา ๑๐ ประการอีกแบบหนึ่ง		ประเพณีไร้วณะของชนบทภาคใต้	
ที่สุดเบื้องต้นของอริชาไม่ปรากฏ		ถ่ายยาแบบหมอกับแบบบอริยะ	
ที่สุดเบื้องต้นของภคตินหา		มิจฉิตตะ ความเป็นผิด ๑๐	
ความเกิดที่จุ้งเอาความทุกข์ต่าง ๆ มา		หมวด ๕๐ สูตรที่ ๔	๕๐๔
กล่าววัตถุเรื่องที่ควรพูด ๑๐		พิธีปล้ำโจโรหณีของพราหมณ์	
หวังอะไรบ้าง ควรทำศิลปะให้บริบูรณ์		กับของพุทธ	
สิ่งที่เป็นเสี้ยนหนาม ๑๐ ประการ		สะอาด ไม่สะอาดเพราะอะไร	
ธรรม ๑๐ ประการที่น่าปรารถนา		หมวด ๕๐ สูตรที่ ๕	๕๐๕
น่าใคร่ แต่หาได้ยากในโลก		ธรรม ๑๐, ๒๐, ๓๐, ๔๐ ประการ	
อันตราย ๑๐ ประการแห่งสิ่ง		เอกาทสกนิบาต	
น่าปรารถนา น่าใคร่		ชุมนุมธรรมะที่มี ๑๑ ข้อ	
ความเจริญ ๑๐ ประการ		อานิสงส์ของศีลอยู่จบพรหมจรรย์	
ชื่อวาความเจริญอันประเสริฐ		เพราะอะไร	
บุคคล ๑๐ ประเภท		วิหารธรรม ๕ และธรรม ๖ ที่ยิ่งขึ้นไป	
ไม่มีความเกิด แก่ ตาย		ลัทธาปทาน (ลักษณะของครัทธา)	
ก็จะไม่มีพระพุทธเจ้าและพระธรรมวินัย		๑๑ อย่าง	
ละธรรมอะไรไม่ได้ก็ละอย่างอื่นไม่ได้		จะสิ้นอาสวะได้เพราะธรรม ๑๑ อย่าง	
ภิกษุเช่นไรมีลักษณะเหมือนกา		พระสูตรนอกหมวด ๕๐	
		คุณสมบัติ ๑๑ ประการของคนเลี้ยงโค	

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
เล่มที่ ๒๕ ชื่อขุททกนิกาย	๕๐๘	ชุมนุมธรรมะที่มี ๑ ข้อ	
๑. ขุททกปาฐะ (บทสวดเล็ก ๆ น้อย ๆ)	๕๐๘	ชุมนุมธรรมะที่มี ๒ ข้อ	
๑. สรณคมณะ		ชุมนุมธรรมะที่มี ๓ ข้อ	
๒. ทสสิกขาบท		ชุมนุมธรรมะที่มี ๔ ข้อ	
๓. อากาโร ๓๒		๕. สุตตนิบาต ชุมนุมพระสุตฺร	๕๑๘
๔. ปัญหาของสามเณร		๑. อุดคสุตฺร	
๕. มงคลสุตฺร		(สุตฺรเปรียบเทียบด้วยงู)	
๖. รตนสุตฺร		๒. ธนียสุตฺร	
๗. ติโรกฺขทกัณฺท์		(สุตฺรว่าด้วยธนิยะผู้เลี้ยงโค)	
๘. นิธิกัณฺท์		๓. ชักควิสามสุตฺร	
๙. กรณียเมตตสุตฺร		(สุตฺรเปรียบเทียบด้วยนอแรด)	
๒. ธีมมปทคาถาหรือธีมมบท	๕๑๐	๔. กสิการทวาชสุตฺร	
(ว่าด้วยบทแห่งธรรม)		(ว่าด้วยภราทวาชพราหมณ์ผู้โง่)	
คติธรรมต่าง ๆ ๑๐ ข้อ		๕. จุนทสุตฺร	
๓. อุทาน	๕๑๑	(ว่าด้วยนายจุนทะ กัมมารบุตร)	
๑. โพธิวรรค ว่าด้วยการตรัสรู้		๖. ปรภาวสุตฺร	
๒. มุจฉลินทวรรค ว่าด้วยเหตุการณ์ที่ต้นจิก		(ว่าด้วยความเสื่อม)	
๓. นันทวรรค ว่าด้วยพระนันทะ		๗. วลลสุตฺร	
๔. เมฆียวรรค ว่าด้วยพระเมฆิยะ		(ว่าด้วยคนเลวหรือคนถ้อย)	
๕. โสณัตถวรรค ว่าด้วยพระโสณเถระ		๘. เมตตสุตฺร	
๖. ชัจฉันธวรรค ว่าด้วยอุปมาด้วย		(ว่าด้วยการแผ่เมตตา)	
คนตาบอดแต่กำเนิด		๙. เหมวตสุตฺร	
๗. จุฬวรรค ว่าด้วยภิกษุผู้มีร่างเล็ก		(ว่าด้วยการโต้ตอบระหว่างสาตาศิรยัภษ์	
๘. ปาฏลิกามิวรรค ว่าด้วยอุบาสกชาว		กับเหมวตยัภษ์)	
ปาฏลิกาม		๑๐. อาฬวกสุตฺร	
๔. อิติวุตตกะ	๕๑๔	(ว่าด้วยอาฬวกยัภษ์)	
(ว่าด้วยข้อความที่พระผู้มี		๑๑. วิชยสุตฺร	
พระภาคตรัสไว้ดังนี้)		(ว่าด้วยชัยชนะ)	
		๑๒. มุนิสฺตฺร	
		(ว่าด้วยมุนีคือผู้รู้)	

สารบัญ (ต่อ)

หน้า	หน้า
๑๓. รตนสูตร (ว่าด้วยพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ซึ่งเปรียบคุณพระ)	๒๘. ปธานสูตร (ว่าด้วยการตั้งความเพียร)
๑๔. อามคันธสูตร (ว่าด้วยกลิ่นคาว)	๒๙. สุภาสิตสูตร (ว่าด้วยคำสุภาสิต)
๑๕. หิริสูตร (ว่าด้วยความละอายใจในการทำชั่ว)	๓๐. สุนทริกสูตร (ว่าด้วยสุนทริก ภารทวาชพราหมณ์)
๑๖. มงคลสูตร (ว่าด้วยข้อปฏิบัติอันเป็นมงคล)	๓๑. มามสูตร (ว่าด้วยมามมาณพ)
๑๗. สัจฉิโณมสูตร (ว่าด้วยสัจฉิโณมยักร)	๓๒. สภยสูตร (ว่าด้วยสภยปริพพาชก)
๑๘. ธัมมจริยสูตร (ว่าด้วยการประพฤติธรรม)	๓๓. เสลสูตร (ว่าด้วยเสลพราหมณ์)
๑๙. พราหมณธัมมิกสูตร (ว่าด้วยธรรมะของพราหมณ์)	๓๔. ลัลลสูตร (ว่าด้วยลูกศรคือความโคก)
๒๐. นาวาสสูตร (ว่าด้วยเรือ)	๓๕. วาเสฏฐสูตร (ว่าด้วยเสฏฐมาณพ)
๒๑. กิลิสูตร (ว่าด้วยประพตติอย่างไร จึงจะบรรลุประโยชน์อันสูงสุด)	๓๖. โภกกาลิกสูตร (ว่าด้วยพระโภกกาลิกะ)
๒๒. อุฏฐานสูตร (ว่าด้วยความหมั่น)	๓๗. นาลกสูตร (ว่าด้วยพระนาลกะ)
๒๓. ราหุลสูตร (ว่าด้วยพระราหุล)	๓๘. ทวยตานุปัสสนาสสูตร (ว่าด้วยการพิจารณาธรรมะที่เป็นคู่)
๒๔. วัจคิสิสูตร (ว่าด้วยพระวัจคิสะ)	๓๙. กามสูตร (ว่าด้วยกาม)
๒๕. สัมมาปริพพาชนียสูตร (ว่าด้วยการเที่ยวไปด้วยดี)	๔๐. คุหิฏฐกสูตร (ว่าด้วยข้อเปรียบเทียบให้ติดอยู่ในถ้ำ)
๒๖. ธัมมิกสูตร (ว่าด้วยธัมมิกอุบาสก)	๔๑. ทุฏฐิฏฐกสูตร (ว่าด้วยมิให้ติดอยู่ในทิวถูลอื่นชั่ว)
๒๗. ปัพพัชชาสูตร (ว่าด้วยการบวช)	๔๒. สุทถิฏฐกสูตร (ว่าด้วยมิให้ติดอยู่ในความบริสุทธิ์ที่คน เข้าใจผิดว่าจะมิได้ด้วยการเห็น)

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
๔๓. ปรมัฏฐกสูตร (ว่าด้วยมิให้ติดอยู่ในสิ่งที่ยอดเยียมตามความเห็นผิด)		๔. เถรีคาถา ภาษิตของพระเถรี ตัวอย่างภาษิตของพระเถรี ๑๐ รูป	๕๒๙
๔๔. ชราสูตร (ว่าด้วยความแก่)		เล่มที่ ๒๗ ชื่อขุททกนิกาย ชาดก ภาคที่ ๑	๕๓๑
๔๕. ติสสเมตเตยยสูตร (ว่าด้วยติสสเมตเตยยมานพ)		คำอธิบายเรื่องชาดก ตัวอย่างชาดก	
๔๖. ปสุรสูตร (ว่าด้วยปริพาชกชื่อปสุระ)		๑. อปินณกชาดก	๕๓๒
๔๗. มาคันทิยสูตร (ว่าด้วยคันทิยพราหมณ์)		๒. วิมลบุปผชาดก	๕๓๒
๔๘. ปุราเภทสูตร (ว่าด้วยภายหลังความตาย)		๓. จุลลกเสฏฐิชาดก	๕๓๒
๔๙. กลทวิวาทสูตร (ว่าด้วยการทะเลาะวิวาท)		๔. มตกภัตตชาดก	๕๓๓
๕๐. จุฬวิยหสูตร (ว่าด้วยการวิวาทกันเพราะทีฏฐิ สูตรเล็ก)		๕. ติตถชาดก	๕๓๓
๕๑. มหาวิยหสูตร (ว่าด้วยการวิวาทกันเพราะทีฏฐิ สูตรใหญ่)		๖. นันทวิวิสาลชาดก	๕๓๓
๕๒. ตูฏกสูตร (ว่าด้วยสันติบท คือทางแห่งความสงบ)		๗. สัมโมทมานชาดก	๕๓๓
๕๓. อัตตทัมทสูตร (ว่าด้วยโทษของตน)		๘. ทุมเมธชาดก	๕๓๓
๕๔. สาริปุตตสูตร (ว่าด้วยพระสาริปุต)		๙. สุวัณนหังสชาดก	๕๓๔
๕๕. -๗๐ พระสูตร (ว่าด้วยมานพ ๑๖ คน)		๑๐. อุภโตภักฐชาดก	๕๓๔
เล่มที่ ๒๖ ชื่อขุททกนิกาย วิมาจจัตถ แปดคำดู เถรีคาถา เถรีคาถา	๕๒๖	เล่มที่ ๒๘ ชื่อขุททกนิกาย ชาดก ภาคที่ ๒	๕๓๕
๑. วิมานวัตถุ เรื่องการได้วิมาน	๕๒๖	ตัวอย่างชาดก	
๒. เปตวัตถุ เรื่องของเปรต	๕๒๖	๑. เตมียชาดก	๕๓๕
๓. เถรีคาถา ภาษิตของพระเถระ ตัวอย่างภาษิตของพระเถระ ๑๐ รูป	๕๒๗	๒. มหาชนกชาดก	๕๓๖
		๓. สุวัณนสามชาดก	๕๓๖
		๔. เนมิราชชาดก	๕๓๖
		๕. มโหสถชาดก	๕๓๖
		๖. ภูริทัตตชาดก	๕๓๗
		๗. จันทกุมารชาดก	๕๓๗
		๘. นารทชาดก	๕๓๗
		๙. วิฐูรชาดก	๕๓๘
		๑๐. เวสสันดรชาดก	๕๓๘
		เล่มที่ ๒๙ ชื่อขุททกนิกาย มหานิทเทส	๕๓๙
		เล่มที่ ๓๐ ชื่อขุททกนิกาย จุฬนิตเทส	๕๔๐
		เล่มที่ ๓๑ ชื่อปฏิสัมภิทามรรค	๕๔๑
		(ทางแห่งความแตกฉาน)	

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
๑. ญาณะ (ความรู้) ๓๓ ประการ ญาณ ๖ เฉพาะพระพุทธเจ้า	๕๔๒	๑๗. อัมมจักกะ (ล้อรถคือพระธรรม)	๕๔๕
๒. ทิฏฐิ (ความเห็น)	๕๔๓	๑๘. โลกุตตระ (ธรรมที่ข้ามพ้นจากโลก)	๕๔๕
๓. อานาปานะ (ลมหายใจเข้าออก)	๕๔๓	๑๙. พละ (ธรรมอันเป็นกำลัง)	๕๔๕
๔. อินทรีย์ (ธรรมอันเป็นใหญ่ในหน้าที่ของตน)	๕๔๓	๒๐. สญฺญะ (ความว่างเปล่า)	๕๔๕
๕. วิโมกข์ (ความหลุดพ้น)	๕๔๓	๒๑. มหาปัญญา (ปัญญาใหญ่)	๕๔๖
๖. คติ (ที่ไปหรือทางไป)	๕๔๓	๒๒. อิทธิ (ฤทธิ์หรือความสำเร็จ)	๕๔๖
๗. กัมมะ (การกระทำ)	๕๔๔	๒๓. อภิสมยะ (การตรัสรู้)	๕๔๖
๘. วิปลลลสะ (ความคลาดเคลื่อนปริต)	๕๔๔	๒๔. วิเวกะ (ความสงบ)	๕๔๖
๙. มัคคะ (หนทาง)	๕๔๔	๒๕. จริยา (ความประพฤติ)	๕๔๖
๑๐. มัชฌิมาปัฏฐะ (ของใส่ที่ควรดื่ม เทียบด้วยคุณธรรม)	๕๔๔	๒๖. ปาฏิหาริยะ (ปาฏิหาริย์-การนำไปเสีย)	๕๔๗
๑๑. ยุกนัฑชะ (ธรรมที่เทียมคู่)	๕๔๔	๒๗. สมลีสสะ (สิ่งที่สงบและสิ่งที่มีศรัทธา)	๕๔๗
๑๒. สัจจะ (ความจริง)	๕๔๔	๒๘. สติปัญญา (การตั้งสติ)	๕๔๗
๑๓. โพชฌงค์ (องค์แห่งการตรัสรู้)	๕๔๕	๒๙. วิปัสสนา (ความเห็นแจ้ง)	๕๔๗
๑๔. เมตตา (ไมตรีจิตคิดให้เป็นสุข)	๕๔๕	๓๐. มาติกา (แม่บท)	๕๔๗
๑๕. วิราคะ (ความคลายกำหนัด)	๕๔๕	เล่มที่ ๓๒ ชื่อขุททกนิกาย อปทาน ภาคที่ ๑	๕๔๙
๑๖. ปฏิสัมภิตา (ความแตกฉาน)	๕๔๕	๑. พุทธापทาน (ข้ออ้างหรือประวัติของพระพุทธเจ้า)	๕๔๙

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
๒. ปัจเจกพุทธาปทาน (ข้ออ้างของพระปัจเจกพุทธเจ้า)	๕๕๐	๑. มหาปชาบดีโคตมีเถรียาปทาน (ข้ออ้างหรือประวัติของ พระนางมหาปชาบดีเถรี)	๕๕๔
๓. สาริปุตตเถราปทาน (ข้ออ้างของพระสาริปุต)	๕๕๑	๒. เขมาเถรียาปทาน (ข้ออ้างหรือประวัติ ของพระนางเขมาเถรี)	๕๕๔
๔. มหาโมคคัลลานเถราปทาน (ข้ออ้างหรือประวัติ ของพระมหาโมคคัลลานเถระ)	๕๕๑	๓. อุปปลวณณเถรียาปทาน (ข้ออ้างหรือประวัติ ของพระนางอุปปลวณณาเถรี)	๕๕๙
๕. มหากัสสปเถราปทาน (ข้ออ้างหรือประวัติ ของพระมหากัสสปเถระ)	๕๕๑	๔. ปฎาจาราเถรียาปทาน (ข้ออ้างหรือประวัติ ของพระนางปฎาจาราเถรี)	๕๕๙
๖. พุทธาปทาน (ข้ออ้างหรือประวัติของพระพุทธเจ้า)	๕๕๒	๕. กุณฑลเกสิเถรียาปทาน (ข้ออ้างหรือประวัติ ของพระนางกุณฑลเกสิเถรี)	๕๖๐
๗. มหาทักขณเถราปทาน (ข้ออ้างหรือประวัติ ของพระมหาทักขณเถระ)	๕๕๕	๖. พุทธวงค์ ๑. รตนจังกมนกัณฑ์ (ว่าด้วยที่จنگกรมแก้ว)	๕๖๐
๘. มหาทักขณเถราปทาน (ข้ออ้างหรือประวัติ ของพระมหาทักขณเถระ)	๕๕๕	๒. ที่ปังกรพุทธวงค์ที่ ๑	๕๖๐
๙. มหาทักขณเถราปทาน (ข้ออ้างหรือประวัติ ของพระมหาทักขณเถระ)	๕๕๕	๓. โภกทัตถัพพพุทธวงค์ที่ ๒	๕๖๑
๑๐. มหาทักขณเถราปทาน (ข้ออ้างหรือประวัติ ของพระมหาทักขณเถระ)	๕๕๕	๔. มังคลพุทธวงค์ที่ ๓	๕๖๑
๑๑. มหาทักขณเถราปทาน (ข้ออ้างหรือประวัติ ของพระมหาทักขณเถระ)	๕๕๕	๕. สุมณพุทธวงค์ที่ ๔	๕๖๑
๑๒. มหาทักขณเถราปทาน (ข้ออ้างหรือประวัติ ของพระมหาทักขณเถระ)	๕๕๖	๖. เรวตพุทธวงค์ที่ ๕	๕๖๑
๑๓. มหาทักขณเถราปทาน (ข้ออ้างหรือประวัติ ของพระมหาทักขณเถระ)	๕๕๖	๗. โสภิตพุทธวงค์ที่ ๖	๕๖๑
๑๔. มหาทักขณเถราปทาน (ข้ออ้างหรือประวัติ ของพระมหาทักขณเถระ)	๕๕๖	๘. อนโนมทัสสีพุทธวงค์ที่ ๗	๕๖๑
๑๕. มหาทักขณเถราปทาน (ข้ออ้างหรือประวัติ ของพระมหาทักขณเถระ)	๕๕๖	๙. ปทุมพุทธวงค์ที่ ๘	๕๖๑
๑๖. มหาทักขณเถราปทาน (ข้ออ้างหรือประวัติ ของพระมหาทักขณเถระ)	๕๕๖	๑๐. นารทพุทธวงค์ที่ ๙	๕๖๑
๑๗. มหาทักขณเถราปทาน (ข้ออ้างหรือประวัติ ของพระมหาทักขณเถระ)	๕๕๖	๑๑. ปทุมตตรพุทธวงค์ที่ ๑๐	๕๖๑
๑๘. มหาทักขณเถราปทาน (ข้ออ้างหรือประวัติ ของพระมหาทักขณเถระ)	๕๕๖	๑๒. สุธเมพุทธวงค์ที่ ๑๑	๕๖๑
๑๙. มหาทักขณเถราปทาน (ข้ออ้างหรือประวัติ ของพระมหาทักขณเถระ)	๕๕๖	๑๓. สุชาติพุทธวงค์ที่ ๑๒	๕๖๑
๒๐. มหาทักขณเถราปทาน (ข้ออ้างหรือประวัติ ของพระมหาทักขณเถระ)	๕๕๖	๑๔. ปิยทัสสีพุทธวงค์ที่ ๑๓	๕๖๑
๒๑. มหาทักขณเถราปทาน (ข้ออ้างหรือประวัติ ของพระมหาทักขณเถระ)	๕๕๖	๑๕. อตถทัสสีพุทธวงค์ที่ ๑๔	๕๖๑

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
๑๖. อัมมทัสสิพุทธวงศ์ที่ ๑๕	๕๖๑	๘. สิวราชจริยา	๕๖๖
๑๗. ลีทธัตถพุทธวงศ์ที่ ๑๖ (มีไชพระโคตมพุทธเจ้า)	๕๖๑	(ประวัติครั้งเป็นพระเจ้าสิทิ)	
๑๘. ติสสพุทธวงศ์ที่ ๑๗	๕๖๑	๙. เวสสันดรจริยา	๕๖๖
๑๙. ปุสสพุทธวงศ์ที่ ๑๘	๕๖๒	(ประวัติครั้งเป็นพระเวสสันดร)	
๒๐. วิปัสสิพุทธวงศ์ที่ ๑๙	๕๖๒	๑๐. สลปบัณฑิตจริยา	๕๖๖
๒๑. ลีขิพุทธวงศ์ที่ ๒๐	๕๖๒	(ประวัติครั้งเป็นสลบัณฑิต)	
๒๒. เวสสภพุทธวงศ์ที่ ๒๑	๕๖๒	ศิลาจารึก ๑๐ เรื่อง	๕๖๗
๒๓. กุกกุสันธพุทธวงศ์ที่ ๒๒	๕๖๒	๑. สิลานาคจริยา	๕๖๗
๒๔. โกนาคมนพุทธวงศ์ที่ ๒๓	๕๖๒	(ประวัติครั้งเป็นช่างผู้มีศิลป์)	
๒๕. กัสสปพุทธวงศ์ที่ ๒๔	๕๖๒	๒. ภูริทัตตจริยา	๕๖๗
๒๖. โคตมพุทธวงศ์ที่ ๒๕	๕๖๒	(ประวัติครั้งเป็นภูริทัตตนาคราช)	
๒๗. พุทธปภินณภิกษุ	๕๖๒	๓. จัมเปยยจริยา	๕๖๗
๒๘. ธาตุภาชนียภคยา	๕๖๒	(ประวัติครั้งเป็นจัมเปยยนาคราช)	
จริยาปิฎก	๕๖๓	๔. จุฬโพธิจริยา	๕๖๗
(คัมภีร์ว่าด้วยพระพุทธรูป)		(ประวัติครั้งเป็นจุฬโพธิพราหมณ์)	
ทานบารมี ๑๐ เรื่อง	๕๖๔	๕. มหีสราขจริยา	๕๖๘
๑. อภิตตจริยา	๕๖๔	(ประวัติครั้งเป็นพญากระบือ)	
(ความประพฤดิหรือ		๖. รุรัมภจริยา	๕๖๘
ประวัติครั้งเป็นอภิตตดาบส)		(ประวัติครั้งเป็นพญาเนื้อชื่อรุรัม)	
๒. สังขพราหมณจริยา	๕๖๔	๗. มาตังคจริยา	๕๖๘
(ประวัติครั้งเป็นสังขพราหมณ์)		(ประวัติครั้งเป็นชฎิลชื่อมาตังค)	
๓. กุรุธัมมจริยา	๕๖๔	๘. อัมมเทวปุตตจริยา	๕๖๙
(ประวัติเมืองด้วยธรรมของชาวกุรุ)		(ประวัติครั้งเป็นอัมมเทพบุตร)	
๔. มหาสุทัสสนจริยา	๕๖๕	๙. ชยทิสจริยา	๕๗๐
(ประวัติครั้งเป็นพระเจ้ามหาสุทัสสนะ)		(ประวัติครั้งเป็นโอรสพระเจ้าชยทิส)	
๕. มหาโควินทจริยา	๕๖๕	๑๐. สังขपालจริยา	๕๗๐
(ประวัติครั้งเป็นมหาโควินทพราหมณ์)		(ประวัติครั้งเป็นพญานาคชื่อสังขपालะ)	
๖. เนมิราชจริยา	๕๖๕	เนกขัมมบารมี เป็นต้น	๕๗๑
(ประวัติครั้งเป็นพระเจ้าเนมิ)		๑. ยุธัญชยจริยา	๕๗๑
๗. จันทกุมารจริยา	๕๖๖	(ประวัติครั้งเป็นราชบุตรชื่อยุธัญชัย)	
(ประวัติครั้งเป็นจันทกุมาร)		๒. โสมนัสสจริยา	๕๗๑
		(ประวัติครั้งเป็นโสมนัสสราชกุมาร)	

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
๓. อโยธราชริยา (ประวัติครั้งเป็นอโยธราชกุมาร)	๕๗๒	๑๐. มัจฉราชจรียา (ประวัติครั้งเป็นพญาปลา)	๕๗๓
๔. กิงสจรียา (ประวัติครั้งเป็นดาบสกินเหง่าบัว)	๕๗๒	๑๑. กัณห์ทปายนจรียา (ประวัติครั้งเป็นกัณห์ทปายนฤษี)	๕๗๔
๕. โสณนันทบัณฑิตจรียา (ประวัติครั้งเป็นโสณบัณฑิต คู่กับนันทบัณฑิต)	๕๗๒	๑๒. สุตโสมจรียา (ประวัติครั้งเป็นพระเจ้าสุตโสม)	๕๗๔
๖. มุคฝักขจรียา (ประวัติครั้งเป็นเทมยราชกุมาร ผู้เป็นไป้และเป็นง่อย)	๕๗๓	๑๓. สุวัณนสามจรียา (ประวัติครั้งเป็นสุวรรณสาม)	๕๗๕
๗. กปิลราชจรียา (ประวัติครั้งเป็นพญาลิง)	๕๗๓	๑๔. เอกราชจรียา (ประวัติครั้งเป็นพระเจ้าเอกราช)	๕๗๕
๘. สัจจลั้วทยปมตจรียา (ประวัติครั้งเป็นดาบสชื่อสัจจละ)	๕๗๓	๑๕. มหาโลมทั้งสจรียา (ประวัติครั้งเป็นนักบวช มีความเป็นอยู่อย่างน่ากลัว) สโมธานกถา กล่าวคำสรุป	๕๗๕
๙. วัฏฏกโปตกจรียา (ประวัติครั้งเป็นลูกนกกระจาบ)	๕๗๓		

สำหรับเพื่อการศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอก
 For educational use only and reference only